2015-10 6 TL (KDV Dahil)
K.K.T.C 7 TL.

BAYAN YANI

47

Memeleri karartmayın...

İNADINA NEŞE!

İNADINA ÖZGÜR-LÜK!

İNADINA SEKS...

İNADINA GEZİP TOZMACA!

İNADINA BOŞANMA, İNADINA EX...

İNADINA HAYAT!

Ramize Erer

02-03_Layout 1 28.11.2015 14:40 Page 1

BAYAN YANI GÜNDEM

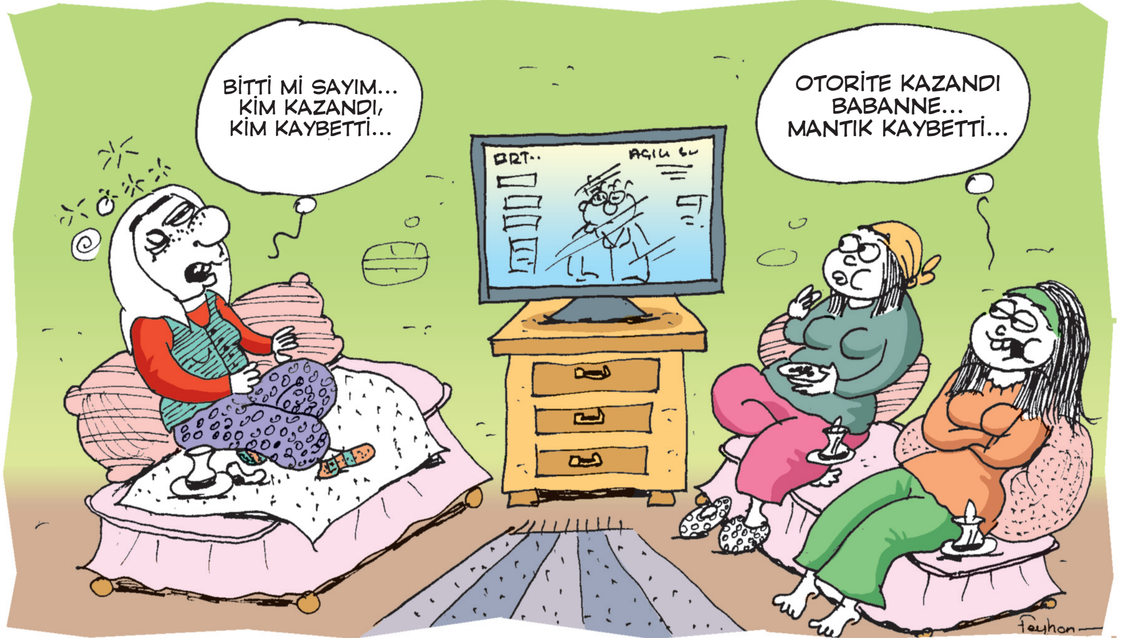
"Öleceksek de adam gibi öleceğiz, kadın gibi yaşamayacağız, bizi kadın gibi yaşatmaya da kimsenin gücü yetmez" sözleriyle tepki çeken Trabzonspor Kulübü başkanı İbrahim Hacıosmanoğlu tepkiler üzerine "Benim annem de bir kadın" diyerek skandal bir açıklamaya imza atmıştı. Bu açıklamaların ardından, PFDK, İbrahim Hacıosmanoğlu'na 9 ay 10 gün (!) spor müsabakalarından men cezası verdi.

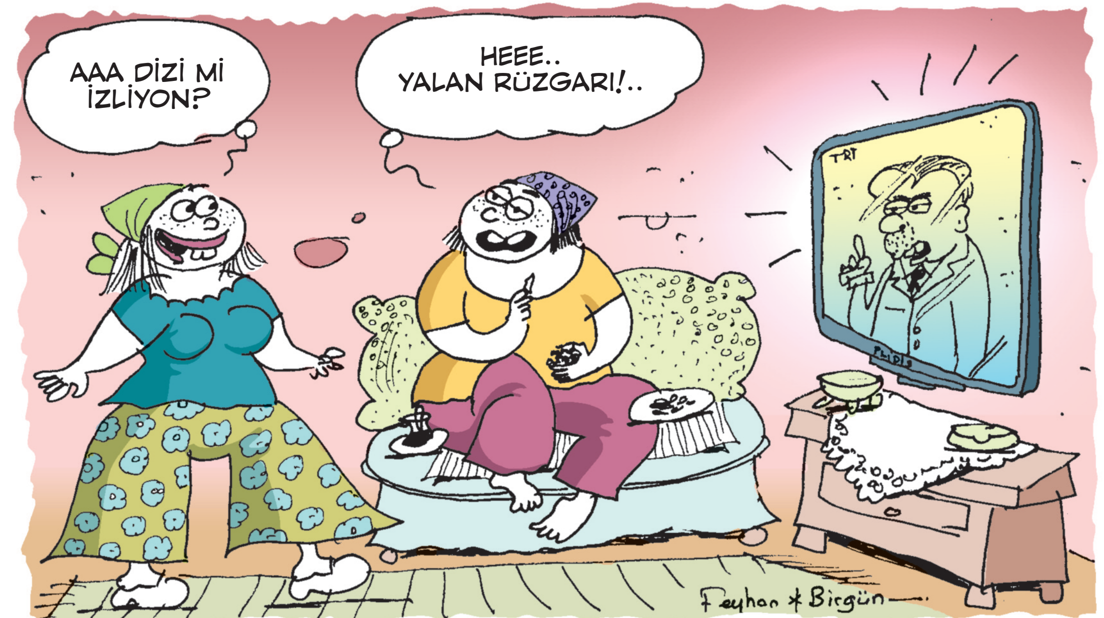
Bir seçim daha bitti...

Toplumun huzur ve güvenliği denilerek 1,5 ayda17 çocuk katledildi...

Ağrı Diyadin'de yaralı askerleri kurtaran Kürtlerle ilgili peşpeşe açıklama yapan Genelkurmay, Hükümet ve Cumhurbaşkanı birbirlerini yalanlama telaşına düştü.

BAYAN YANI
2015-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

Tophane'de bıçaklı-sopalı 30 erkek

'Gittikleri her yerde mutsuzlar ve mutlu insanlara saldırıyorlar.'

Tophane, Gezi Direnişi'nde eli sopalı, bıçaklı çetelerin eylemcilere saldırdığı; sanat galerilerinin mahallenin kabadayıları tarafından defalarca saldırıya uğradığı, AKP'nin yüksek oranda oy aldığı bir semt. En son Çin'i protesto etmek için Çin lokantasını basmasıyla adını duyduğumuz "mahalle sakinleri" geçtiğimiz günlerde bu sefer de 30 kişilik bir kalabalıkla "kızlı-erkekli ahlaksızlık yapılıyor" diyerek genç arkadaşımızın evini bastı. Evin ahalisinden S.İ. yaşadıkları korkunç saldırıyı anlattı. Bir suçluymuş gibi de adını kısaltmak, gözüne bant çekmek durumunda kaldık...

Röportaj: İpek Özsüslü

Kızlı erkekli mi yaşıyorsunuz?
Evet, iki kız bir erkek. O arkadaşımız bir otelde resepsiyon görevlisi. Olayın olduğu gün bir müşterisi, güler yüzlü olduğu için ona rakı hediye etmiş. Bizi arayıp "rakı geldi, mezeler hazırlansın" dedi bir coşkuyla. Misafirlerimiz de geldi. Evde değişik modları olan bir ışık sistemimiz vardı, onu açtık. Işıklar yanıp sönüyor, rakı içip eğleniyoruz. Bir ara perdelerin arasından dışarı baktım, çaprazımızdaki marketin önüne bir grup genç toplanmış evimizi kesiyorlar. Benim onları gördüğümü fark edince daha da diktiler gözlerini. Müziğin sesini kısıp, ışığı değiştirmek istedim bunu görünce. Bir arkadaşım "Paranoya yapma, darlama insanları" dedi. Sonra yönetici gelip mü-ziğin sesini kısmamızı istedi. Müziğin sesini kısmakla yetinemedik, bir anda sustuk hepimiz. O halde otururken birden bir adamın "Şerefsizler!" diye bağırdığını duyduk. Başlangıçta üç dört kişi olan grup, otuz kırk kişilik sopalı, palalı bir kalabalığa dönüştü. Küfürler havada uçuşmaya başladı; annemiz, babamız, gelmişimiz geçmişiz, hiçbir şe-yimiz kalmadı. Bütün ışıkları, perdeleri kapatıp sessiz bir şe-kilde oturduk, gitmeleri için beklemeye başladık.

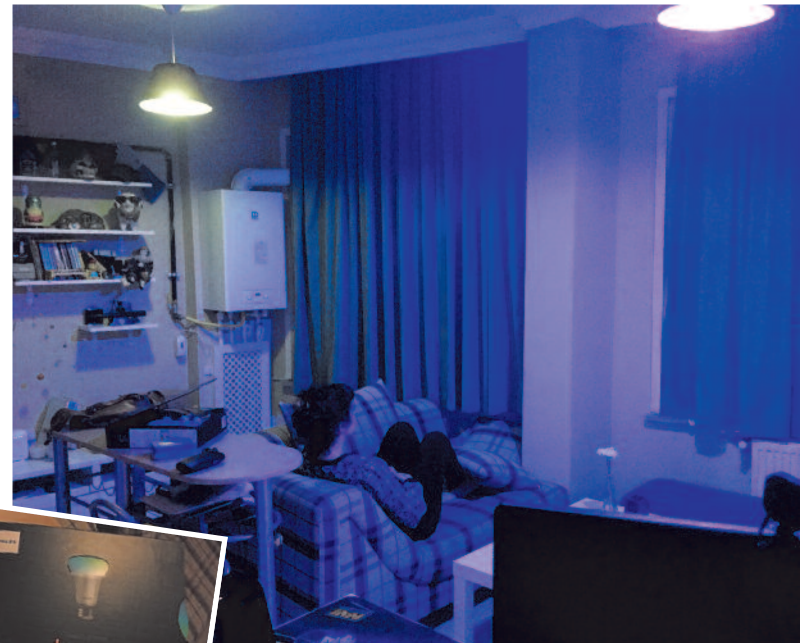
Kimse müdahale etmedi mi?
Hayır. Ne yönetici vardı ortada ne de bir komşu. Zaten bize olan nefretleri yüzlerinden okunurdu. Kalabalıktan adamlar apartmana da girdiler ve kapımıza dayandılar. Biz taşınmadan önce tahta bir kapı varmış, arkadaşımız değiştirip çelik kapı taktırmış. İçeride "iyi ki kapı çelik, kıramadılar" diye sevindik ama kalabalık da artmaya başladı. Kapı yumruklanıp tekmelendikçe biz iyice telaşlandık ve polisi aradık. Kendimi çok cesur zannediyordum ama polisi beklerken ağlamaya başladım korkudan. Elinde bıçak olan her adam beni korkutabilir demek ki. Polis geldiğinde, adamlar hala bize saldırmaya çalışıyordu ve o da saldırganları değil bizi suçluyordu. Güvenli bir şekilde tahliye edilmemizi istedik ama bunu yapamayacaklarını söylediler. Bir ekip yetmedi, silahlı iki ekip daha geldi kalabalığı dağıtabilmek için. Taksi çağırıldı. 5 kadın 3 erkek, yanımıza sadece gerekli eşyalarımızı aldık, rakıyı, mezeleri filan, dörder kişilik iki grup halinde, polisin gözetiminde evden çıktık. Çıktığımızda hala saldırmaya çalışıyorlardı.

> CIA'den daha gizemli bir ağları var, bir anda o kadar adam nereden çıkıyor anlamıyorsun, "namus" alarmı çalar çalmaz toplanıyorlar.

Polis nasıl çıkardı sizi evden?
Yanımızda yürüyerek ve "gördünüz gününüzü" der gibi sırıtarak... Çok sinir bozucuydu. "Müdahaleniz yetersiz." diye kızıyorduk, "gerçekten suçlu olsaydık, bizi korurdunuz" diyorduk. Onlarsa durumu sıradanlaştırmaya çalışıyorlardı. Taksiye bindiğimizde de büyük paranoya yaşadık. Başkasına ait bir arabayla yolu kapatmışlar. Bizden önce çıkan arkadaşlardan duyduk sonradan, onların bindiği taksi yumruklanmış. Biz daha rahat çıktık. "Tiplere bak!" diye bağırıyor adamlar. Son derece de normal tiplerimiz bu arada. Evde oturmuşsun, rakı içiyorsun, ne kadar absürt bir tipin olabilir ki? Cihangir'deki bir arkadaşımızın evine gidip içmeye devam ettik. O arkadaşımız da müziğin sesini açarak komşularını rahatsız ettiğini söyledi. Onun komşuları polisi aramışlar. O da ertesi gün rahatsız ettiği için özür dilemiş. Olması gereken bu. Ben komşularım sayesinde dört gün evime gidemedim.

Eve nasıl gittin?
Gittiğim gün bir suçlu gibi yüzümü gizleyerek gittim. Başka bir yere taşınmayı önerdim, ev bakmaya başladım hatta. Arkadaşımızın babası da, aslında olumlu, iyi, nadir insanlardan biri ama durumun ona lanse edilişi yüzünden önce o da bizi suçladı. Sonra ben anlattım ve durum tatlıya bağlandı. Evimizin tadilatına gelen ustalar, bizi atölyemizin olduğu eski zamanlardan tanıyan esnaf arabuluculuk yaparak yatıştırdı durumu. Zaten bizden nefret eden sadece çaprazımızdaki market. Bir

Renkleri değiştirerek atmosfer veren christmas gibi konseptleri olan suç unsuru zalım 'hue' lambası

tarafından basılan ‘kızlı-erkekli’ ev

de karşı binadaki bir dairenin camında bir Rabia işareti vardı, olaydan sonra daha büyüğü yapıştırıldı. Bir usta var, o çok seviyor bizi. “Bunlar iyi çocuklar” diyor. Bir de bir market var, oradakiler çok güzel abiler. “Komün hayat güzeldir, siz güzel çocuklarsınız” diyorlar bize.

Erdoğan tek başına iktidar oldu, evimizin birkaç kez daha basılacağına eminim. Baştaki adam seni hedef gösterince, mahalledeki adama kızamıyorsun.

Neden yapıyorlar bunu sence?
Nefret ediyorlar bizden. Aslında nefret karşılıklı, ben de onlardan nefret ediyorum. Benimki zararsız bir nefret çünkü onların zihniyetinden nefret ediyorum. Onların nefreti kompleksten kaynaklanıyor. Bu kadar gerizekalı olmak zorunda değilsin. Cehaletten bahsetmiyorum, cehalet artık bir bahane değil. Mutsuzlar. Mutlu bir hayatları yok. Gittikleri her yerde mutsuzlar ve mutlu insanlara saldırıyorlar. Saf kötülük! Gel, oturalım, tanışıp konuşalım, merak ettiklerini sor, cevap vereyim. Sana göre yanlış olanı, doğru olanı söyle, ben de benim doğrularımı ve yanlışlarımı söyleyeyim, dinleyelim birbirimizi. Bu adamlar karılarıyla bile konuşmuyorlar. Sadece parayla seks yapabilen insanlar olduklarını düşünüyorum. Bunları önyargılarımla söylüyorum tabii ki, cinsel hayatlarıyla ilgili bir bilgim yok ama böyle yorumlayabiliyorum. Benim nefretim, önyargım kırılabilir, her insanı sevebilirim ben, iyi biri olması yeter. Onlarınki kırılmayacak bir seviyeye gelmiş. Daima karşılar bizim varlığımıza, köstek olmak ve canımızı acıtmak için varlar.

Buna benzer başka olaylar yaşandı mı mahallede?
Evet Boğazkesen’de bir galeri var. Zamanında oraya da saldırdılar. Oradaki galerilerde zaten hep uyarır çalışanlar, dışarıda içki içilmemesi için. Mahallelinin alkole hassasiyeti var. Bir çift, yine bir sergi açılışında kapının önünde öpüşmüş, mahalleli de taşıyla, sopasıyla galeriye üşüşmüş. Nasıl olduğunu anlamıyorum, CIA’den daha gizemli bir ağları var, bir anda o kadar adam nereden çıkıyor anlamıyorsun, “namus” alarmı çalar çalmaz toplanıyorlar. Şimdi gülerek anlatıyorum ama olayın olduğu gece bütün vücudum zangır zangır titremişti korkudan, insanın aklından neler neler geçiyor. İnsan zor durumda kalınca daha yaratıcı olur ya, yaratıcılığım bile kalamadı, o kadar korktum. Ben ağladıkça arkadaşım bana kızıyor, sonra o ağladıkça ben ona kızıyorum, kendi içimizde bile bir kaos yaşadık o an. Kimimiz “açalım kapıyı gösterelim günlerini” diyor, kimimiz “nereye gösteri-yorsun güzelim” diyor, birbirimizle de ters düştük. Ben sonrasında epey paranoyaklaştım.

Benim nefretim, önyargım kırılabilir ama onlarınki kırılmayacak bir seviyeye gelmiş. Canımızı acıtmak için varlar.

Perdenin ucu biraz açılsa tedirgin oluyorum. Eve girip çıkarken kimseye bakamıyordum, film izlerken bile ses çok mu yüksek acaba diye tedirgin oluyordum.

Bu gittikçe tırmanan bir durum.
Evet. Tek başına iktidar olursa evimizin birkaç kez daha basılacağına eminim. Baştaki adam seni hedef gösterince, mahalledeki adama kızamıyorsun. Bir gün kombiyi çalıştıramadık. Baktığımızda mühürlüydü. Borç sorgulamak için aradığımızda “borcunuz yok, kesinti de yok” dediler. Birileri gelmiş ve kombimizi kendi usulleriyle mühürlemiş. Yönetici de hiç sevmiyor bizi. Çöpün nereye atıldığını bir kez sorduk, öğrendik hep oraya atıyoruz. Bir gün ütü yaparken camdan gördüm, birileri çöpünü atmaması gereken bir yere atmış, “bunlar atmıştır kesin” diye bizi işaret ediyordu. Sonra da geldi ve acayip bir diyalog yaşandı.
- Çöpü bir daha oraya atmayın.
- Biz atmadık.
- Bir daha yapmayın.
- Biz yapmadık ki.
- Olmasın bir daha...

Aşure yapıp dağıtmak istemiştim. Sonra vazgeçtim. Malzemeleri zaten pahalı, yemesinler :)

Polisler “gördünüz gününüzü” der gibi sırıtıyordu

Sence bu durum aşılır mı? Nasıl aşılır ya da?
Umudum her geçen gün azalıyor. Nasıl aşılabileceği ile ilgili hiçbir fikrim yok ama illa ki aşılabilir bir durumdur. Bildiğim şey, kimsenin bizden zarar görmeyeceği. Baştakilerin değişmesi belki durumu değiştirebilir. Rol modeller belli yani şu an. İnsan her şeyden sıyrılıp kendi içindeki ahlakı bulursa ne kadar temiz olduğunu görür ve bunlar yaşanmaz, buna inanıyorum.

Kızlı erkekli yaşamak nasıl bir şey?
Çok tatlı bir şey! Evde çeşitlilik demek bu, sohbetlerin çok yönlü olmasını sağlıyor. Kadın gözü de var evde erkek gözü de. Çok eğlenceli. Tamamen kadınların olduğu bir yer iğrençtir. Tamamen erkeklerin olduğu bir yer iğrençtir. Hepsinin arasına diğerinden serpiştirmek lazım. Bol testosteronlu bir yer de oturmak ister misin?
-Hayır!
-Bol östrojenli?
-Asla!

Denge iyidir. Hareketler bir denge kazanır kızlı erkekli yaşayınca. Haytalar da var, düşünceli ve olgunlaşmış olanlar da. Hepsine ihtiyacımız var anlamak, anlaşmak açısından. Sadece, kafası açılamayan insanla uğraşmak zaman kaybı. Kafası açık olsun. Gerçi kapalı kafa nasıl açılır, onu da öğrensek iyi olurdu.

atilla atalay

SIDIKA

Yepyeni İnsanlar

- Alo Sıdıkam, Kenar ben bebeğim. Fabrika ayarlarıma döndüm de seni onun için arıyorum... Alo?

- Hay seni üreten fabrikayı yaa...

- Ne dedin Sıdıkam. Benim ayarlar yeni ya, alışamadım, pek duyulmadı. Var ya Sıdıkam, şu an yepyeniyim. Hani "Yeni araba kokusu" satılıyo ya, o gibi kokuyorum. Buram buram sıfır Doblo... Alo Sıdıka, ruh ikizim, alo duyuyo musun beni. Alo? İstersen sessiz kalabilirsin tabii Sıdıka. Ama rica ediyorum beni dinle, bak ben artık çok değiştim. Bambaşka bir Kenar oldum, kendimin bende bıraktığı izleri sildim attım. Adeta yeniden doğdum, sıfır bi insanım.

- Alkollü müyüz Kenar kardeş?

- Yok be Sıdıkam, Yeni Kenar olarak uzak duruyorum valsten, rakıdan filan. Hem sahte rakı olayı var biliyosun.

- Bu durumda sahte rakı nası dokunuyo bu millete ben de onu anlamıyorum.

- Sen zağten bu milleti hiç anlıyamadın Sıdıka. Kenar'a hep bi tepeden bakmaklar, hep küçümsemeler filan. Ama her şey geçmişte kaldı diyorum Sıdıka. Yepyeniyim diyorum.

- Ya Kenar sen bir bant kaydı mısın? Telefon sapığı kadrosuyla hayatıma girdin gireli belirli aralıklarla telefon açıp değiştiğini söylüyosun. Silsene kendini. Hatta sen artık imha ol.

- E, işte Sıdıka tam da onu söylüyorum imha ettim kendimi ben. Şimdi boş bir sayfa kadar temizim. Durduramassın, aç önümü Sıdıka, yeni Kenarr geliyor! Bak, “Aç önümü” dedim diye hemen yanlış mânaya alma olur mu? Ben onu siyasi parti lideri şeysi gibi şeyettim. Eski Kenar olsam bi takım lastikli kelimelerle küçük aşk oyunları, ne biliyim erotik çağrışımlar felan yapabilirdim ama artık yapmıyorum. Ayrıca şu an üzerinde ne olduğu da beni ilgilendirmiyor. Türkiye bunları haketmiyor Sıdıka.

- Peki, ben niye seni hakettim şu hayatımda onu anlamış değilim Kenar. Tahrik ol diye söylemiyorum ama ben senin üzerinde ne olduğunu hep merak etmişimdir. Bazen üstünde deli gömleğiyle beni akıl hastanesinden aradığın hissine kapılıyorum. Ya da beni çıldırtmaya and içmiş gizli bir teşkilatın başkanısın!

- Başka ne gibi şeyler düşünüyosun Sıdıka. Mesela hiç itfaiyeci gibi gözünün önüne geldiğim oldu mu? Üzerimde kırmızı muşamba giysim var ama içim çıplak... Öhö...

Bak, eski Kenar olsam, böyle şeyler söylerdim. Ama artık yeni şeyler söylemek lazım Sıdıka! Ben yeni bir soluğum.

- Git başkasının telefonuna solu Kenar.

- Ama benim hedef kitlem sensin Sıdıka, başkasını düşünemiyorum ki. Kendimi bildim bileli Sıdıka sevdalısıyım. Tamam, ben fabrika ayarlarına geri dönmüş yeni bir oluşumum ama sen eski sensin. Hep böyle kal Sıdıka. Hep böyle kal.

- Üf Kenar yaa, cidden anlamıyorum, ne cins bi adamsın sen!

- Vaktin varsa anlatayım, yeni Kenar’ın programını bilmek en fazla senin hakkındır. Öncelikle işsizlere iş bulunacak Sıdıka. Ben işe giricem yani. Sonra şu Doblo arabayı satıyım artık diyorum, yerli otomotiv sanayiimizin yeni ürünlerinden birini çekiyim altıma.

- Hazır “Yeni Kenar Programı”nı açıklamaya başlamışken, sağlık sistemi hastaneler konusunda ne düşünüyorsun Kenar? Bana bir daha telefon edіceksen eğer, kendine şimdiden randevu al. Şu kadarını söyliyim yeni halin eskisinden daha salak olmuş.

- Ya sen ne köhne, ne basiretsiz bi insanmışın Sıdıka yaa! Kızım var ya Yeni Türkiye’nin önünü tıkıyosun sen. Çıkıp dışarı “Kenar’la çağı yakalayım” diyeceğine modası geçmiş söylemlerle kalbimi kırıyosun. Salak olmak kader değildir Sıdıka tamam mı! Doblo’yu Doyuran Köfte Salonu’nun önüne çektim. Saat beşe kadar gelip benim arabaya pindin, pindin... Yoksa bir buçuk köftemi yer çekip giderim hayatından. Budur!

* * *

- Hiaaa! Abi, naaptın sen kendine böyle. Yüzündeki seçim maskesi filan değil di mi? Bu sensin yani.

- Evet Sıdıka, baştan başa kendimim. Ama yeni bir anlayışla, çok daha çağdaş bir Samim olarak. Silkindim ben Sıdıka.

- Vay be, kendini yenileyen yenileyene. Milletçe tuhaf bi hastalığın pençesine mi düştük, şehir şebeke suyuna bişey mi kattılar nedir?

- Bundan sonraki hayatım için bazı birtakım ilkelerim olsun istiyorum Sıdıka. Ailemizin en okuyup yazmış elemanı sensin. Oturup benim için “Samim Saka İlkeleri” yazabilir miyiz? Dört beş tane olsa yeter, fotokopi yapıp mahallede internet cafe, bilardo salonu filan gibi yerlere asıcam. Hani Sayın Kadir İnanır’ın “Kadirizm İlkeleri” vardı ya bir zamanlar, o şekil bir şey istiyorum. Hadi beni yeniden yorumlayalım Sıdıka, başla...

- Uhua... Huhuhu... Ay patlıycam... puhu...

- Nasıl yani, benle ilgili yorumun bu mu Sıdıka? Miki bi insan mıyım ben, komik miyim? Sana eski Samim olarak son kez bir kafa atıp sonra yeniliycem kendimi. Gel kız buraya...

BENİM BABAM

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

Dedemin sakallarını yolmaca... Amcamın kızlarıyla en çok bu oyunu oynardık. Köydeki kocaman yemyeşil bahçemizde yerdeki otlardan en çok kim toplarsa oyunu o kazanırdı.

Yarışı hep ben kazanırdım. O sıralar en iyi yaptığım şey buydu sanırım. Dedem bu oyunu oynamamıza kızardı. "Yolmayın be şu otları, prüşkolar" derdi bize gürleyerek. Parasına, malına düşkündü. Otuna bile zarar gelsin istemezdi.

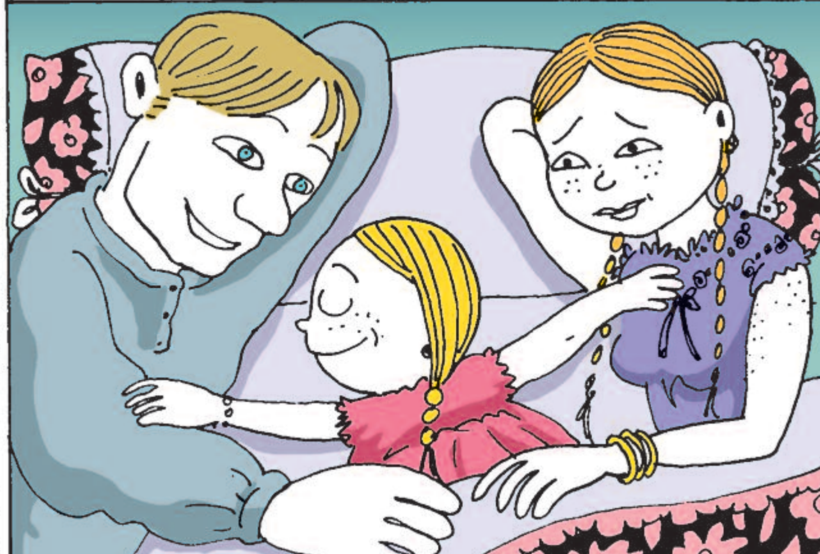
Kızgın bir adamdı dedem. En çok da babama kızardı. Amcam gibi çalışkan olmasını, karısına, çocuğuna bakmasını isterdi. Bu karşılaştırmalar babamı üzerdi.

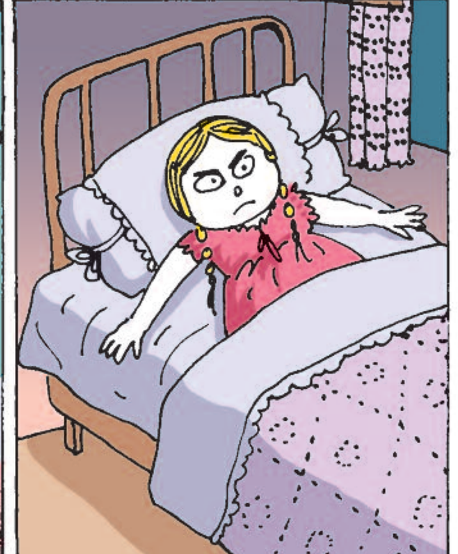
Nenem oğlunun üzülmesine hiç dayanamaz, çil çil altınları dedemden gizli verirdi ona. Parası bitene kadar bir daha babamın yüzünü göremezdik.

Mutlu bir çocuktum. Annemi ve babamı, ama en çok da babamı severdim ben. O kadar severdim ki, onun kokusunu duymadan uyuyamazdım. "Haticem" derdi bana. En güzel ninniyi söyler gibi, saçlarımı okşayarak. En güzel uykulara dalardım.

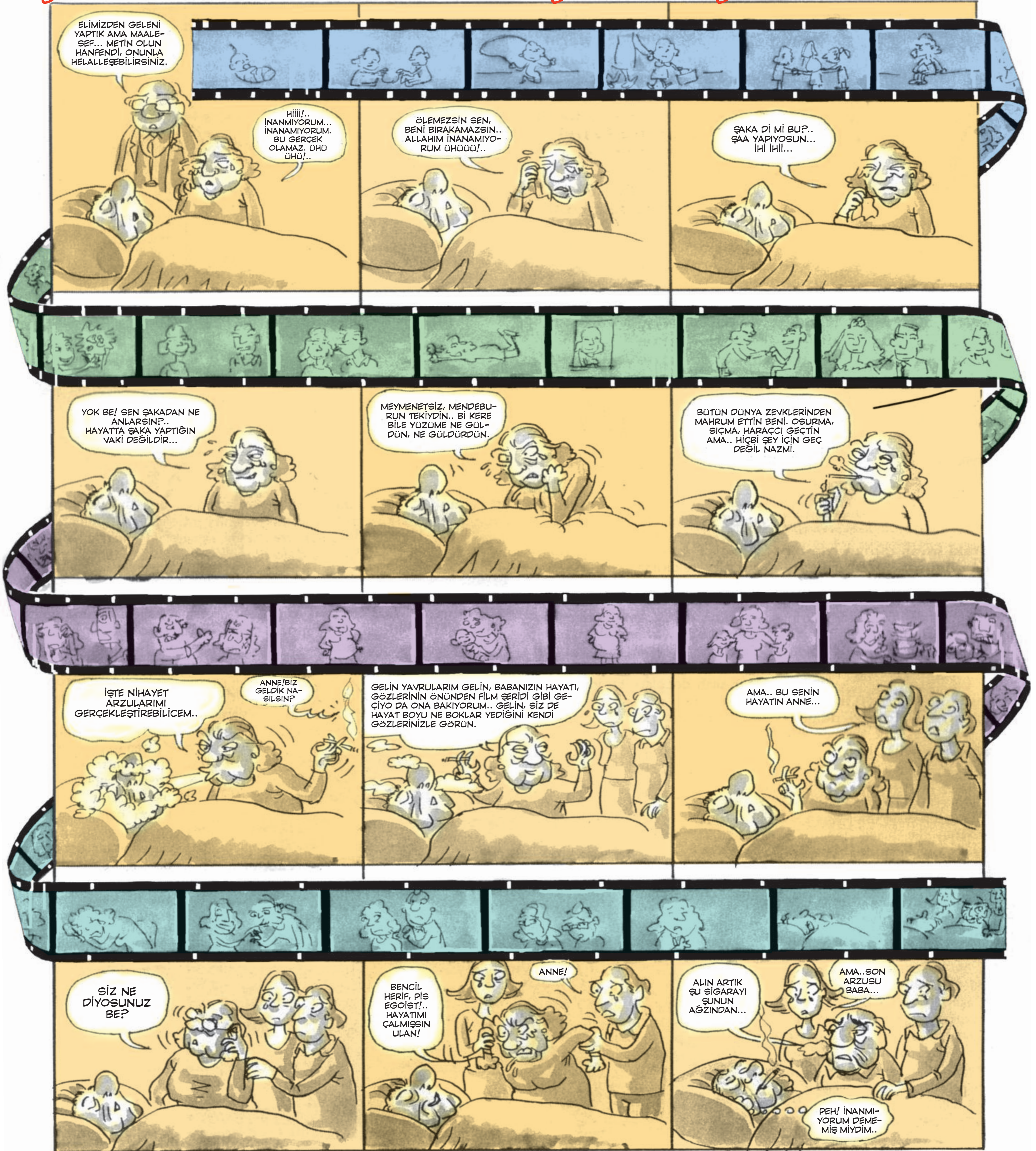
Sabah tek başına kendi yatağımda uyandığımda dedem kadar kızgın olurdum.

SÜRECEK...

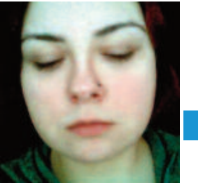
Uzaklarda aramaaa... Fasizm içimizde...

GÜNAY BAZIK

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com
Ezgi Aksoy

• Canımın direği sızlıyor, artık öldürmeyin...

• Uyurken bile kalbimizin sızısını duyuyoruz, ölüm bir gölge gibi bizimle artık. Türkiye'de dördüncü boyut uzay değil, ölüm oldu.

• Kayıtlara geçsin: "**iki seçim arası miting yapılamayan ülke**"

• Ankara'daki barış mitinginde patlayan bombanın üstünden bir seçim geçti. **Suruç Katliamı**'nın üstünden de bir seçim geçti. **Diyarbakır**'da mitingte gerçekleşen bombalı saldırının üstünden ise iki seçim...

• Ankara barış mitinginde patlayan bomba ile çok şeyler değişti. İçimizde kırılmamış, henüz yaralanmamış bir yerler hala vardı. Artık yok.

• Demokrasi Meydanı değil "**Barış Meydanı**" olmalıydı adı.

• Türkiye'de muhalefet olmanın onulmaz yalnızlığı...

• Aramızda kalmayan hukukun nişanesi şudur; ölülerimize bile üzülmüyorlar!

• Direne direne kazanır mıyız bilmiyorum, ama direne direne ölüyoruz; bunu biliyorum.

• Bir adada gibiyiz biz muhalif olanlar. Fırtınalı bir okyanusun ta ortasında, en yakın kara parçasından kilometrelerce uzakta ve dev bir kasırganın göç yolunun kalbinde duruyoruz. **Paskalya Adası**'nda olduğu gibi, tutunduğumuz ağaçlarımızı kesmişler. Fırtınada oradan oraya savruluyoruz. Çok yanlızız, çok yalnız bırakılmışız. Sürekli yaralıyız, sürekli ölüyoruz ve sürekli biz suçluyuz. Yeri gelir kabusun bile insafı vardır diyor insan. Oysa hayatın yokmuş.

• **Dilek Doğan**'ın nutkumuzun tutulmasına neden olan inanılmaz infazı için **Başbakan Davutoğlu**, "**yanlış uygulama varsa gereği yapılır**" dedi. Demek ki doğru bir uygulama da olabilir silahsız ve hiçbir çatışmaya girmemiş bir vatandaşın, kendi evinde, ailesinin gözünün önünde infaz edilmesi. Şu hayatta pek çok şey göreceli olabilir. Lakin **insan hakları** göreceli ya da değişken değildir. Kişiye, oturduğu mahalleye, politik görüşüne ya da muhaliflik derecesine göre değişmez. İnfaz her dilde infazdır. Ve inanın her dilde, doğrudan halkın yüreğine yazılır.

• "**Burası dingonun ahırı değil!**" demenin cezası ölüm. Kendi evinizde infaz edilmenin hazırcılığı ise paha biçilemez.

• Bu ülkede yaratılan en tehlikeli durum ne inanılmaz hızla muhafazakarlaşmamız, ne de yolsuzlukların böylesine kolayca kanıksanması. Elbette bunlar da son derece tehlikeli. Ancak daha da tehlikelisi; insanların bazısının infazları, katliamları ve ölümleri normalleştirmesindeki bu kan dondurucu soğuk kanlılık. Bakkalda kola kalmadığı için fanta alır gibi, pazarda mandalina bittiği için portakal alır gibi sakin ve gönülden boyun eğerek kabul ettiler, alıp içlediler bazılarımızın öldürülüyor olduğu gerçeğini. Bir daha hiç kimse öldürülmeyecek olsa bile, biz bu gerçekle, biz bu geçmişle nasıl yaşayacağız?

• "**Biz şimdi ölsek en fazla kahvede çaylar soğur**" demiş şair. Şimdi sen ölsen, düşün en fazla komşun "aaa kimlerle komşuluk etmişiz meğer" diyecek. Çünkü öldürüldüğüne göre onlardan değilsin, bilecek. İşte bu sert, çok sert realite; tüylerimi ürpertiyor.

• Ayrımcılık bazı insanların derisine nüfuz etmiş. Dalağı, böbreği, efendime söyleyim ciğeri, kalbi bile ayrımcı olmuş. "**Kadın gibi yaşamayız biz**" diyen delikanlı abimiz **İsmail Hacıosmanoğlu,** daha sonra özrü kabahatinden büyük bir hadiseye imza attı. Hani şu "bazı kadınlar var ki heyt be nice erkekten daha delikanlı" derkenki gibi ayrımcılığın kralını yaptığının farkına varmadan, "**benim annem de kadın**" deyiverdi. Abi afedersin biz işin aslının böyle olduğunu bilmiyorduk. Biz sizi sülalecek erkek sandıydık; çünkü çok er er, çok er'leye er'leye konuştuğun için...

• Cumhurbaşkanımız bu yıl **Cumhuriyet Bayramı**'nda "**bunlar millet açken vals yapıyorlardı, şampanya içiyorlardı**" diye buyurdular ve bundan sonra artık Cumhuriyet Bayramı'nın çok farklı bir anlayışla kutlanacağını da bildirdiler saraydan.

• Problem halkın aç olması mı, yoksa vals mi diye sormazlar mı? Mesele açlıksa, şimdi saltanat sahipleri milyonlarca dolarlık saraylarda, binlerce dolarlık bardaklardan zemzem suyu içerken de millet aç değil mi? Hayır yani ben soruyorum sadece. Çünkü eğer aç değilsek, yoksul değilsek, bilelim de ona göre yaşayalım. Boşuna darlamayalım kendimizi doğalgaz faturası gelince.

• Bir de bir şey daha sormak istiyorum. Bunu daha önce de sormuş ve fakat cevap alamamıştım; o yüzden yeniden sormak istiyorum. Şu **kişi başına düşen milli hasılamız** bilmem kaç **point** artmış ya hani; nereye başvuruyoruz şimdi biz? Yani açığı diyorum, nereye başvurup tamamlatıyoruz? Benim baya eksik görünüyo da çünkü.

• Cumhurbaşkanı halk açken vals yaptılar diye eleştirirken, bağzı gasteler CHP'nin davetlisi olarak Türkiye'ye gelen **Uruguay Eski Devlet Başkanı José Mujica** için "**CHP'nin ithal fakiri**" diye manşet attılar. Yaw niye celalleniyosunuz, hani fakirlik güzel bişiidi? Ama Cehape yapmasın fakirlik edebiyatı he mi?

• **Nazlı Ilıcak, kayyuma karşı solcular gibi direnmeyi öğreniyormuş. Öğren tabi, hobi olarak gene öğren de; yılların sağcılığı var bünyede. Senin bünye kaldırmaz solculuğu, direnmeyi falan; sonra yanmasın devreler iyice.**

• "**Benim fakirim işini bilir" version 2.0**

• Şu dünyadaki en büyük yalan ne biliyor musun canım kardeşim; fakirliğin bir kader gibi bize yutturulması. Fakirlik diye bir şey aslında yok! İnanın kinaye, söz sanatı falan yapmıyorum. Binlerce insan deli gibi emek veriyor, yasa çıkarıyor, vergi topluyor, toplum mühendisliği eyliyor; milyonlarca insan fakir kalsın diye. Suni bir yaratım yani fakirlik, aslında olmayan bir şey.

• Fakirlik eşitliğin önüne konulmuş settir. Bir baraj düşün. Suyun önüne suni bir set koyar ve suyun akmasını önlemek için o setin orada kalması için çabalar durur insanoğlu. Fakirlik sonuç değil, nedendir. Bunu bir düşünün abiler!

• "**Dünyanın en fakir devlet başkanı**" olarak ünlenen **Mujica**'nın ülkesindeki sol cenahta yeterince solcu bulunmadığını biliyor muydunuz? Hatta kendi partisinden bile ciddi eleştiriler almıştı bundan birkaç yıl önce. Şimdi şöyle düşün yani, Uruguay'da da bir halk yaşıyor, Türkiye halkından çok farklı bir halk. Şimdi şöyle sor; nasıl oluyor? İnsanlık tarihi kadar eski bir soru bu belki, ama sen gene de sor.

• "CHP'nin ithal fakiri" diye manşet atan **Yeni Akit**, Uruguay'a **kayyum** atanmasını önersin bence. Kayyum da en önce Mujica'ya el koysun.

• Bizim gibi ülkelerde yoksul ve sadece maaşıyla geçinen, hatta onu bile dağıtan devlet adamlarını getirip göstermek esasen çok tehlikeli. Halk ya görürse? Mujica'yı değil, gerçeği diyorum.

• Efendim Mujica diye birini getirmişler. / Eee... / Fakirmiş... / Eeee? / Ama devlet başkanıymış. / Ney! Nasıl? Ne demek?

• **Yeter bu fakirliğinle halkları zehirlediğin Mujica! Biri şuna derhal zırhlı Mercedes alsın!**

• Cumhurbaşkanı'nın halkı 300 metreden selamladığı o efsane fotoğraf hakkında iki şeyi merak ediyorum. Birincisi; o boş alanın ortasındaki iki adam kim ve ne yapıyorlar? Yeri mi süpürüyorlar ve ellerindeki tel süpürge mi? İkincisi; oraya giden halk Tayyip Erdoğan'ın onları içeriye, salona alacağını falan düşünmüş müdür acaba? Emine Erdoğan çay ikram eder belki demişler midir? Neticede "**milletin evi**" ya hani...

• Cumhuriyet Bayramı ile ilgili cereyan eden bu hadiseler yeterince grotesk gelmediyse, en sona da **Bülent Ersoy**'u saklamışlar. Bülent Ersoy heralde Cumhuriyet Bayramı'yla beraber mübarek **Halloween**'i de kutlayım da, kıyafet masrafım azalsın demiş olacak. Çünkü kendisi Cumhuriyet resepsiyonuna John Snow olarak katıldı. **You know nothing Bülent Snow!**

• Fakirlikle ilgili latifeler de bitmek bilmiyor. Mesela **Angela Merkel** geldiğinde Merkel'i oturttuğumuz altın varaklı koltukları epey konuştuk. O oda iki koltuktan ibaret değilmiş, daha devamı varmış oranın. Daha çok altınlar, daha çok varaklar varmış odada. Yani şimdi Merkel'i davet edip para isteyeceğimize, koltukları bozdursak mültecilere de bakıyoruz bir yerde. Ama mahsus bozdurmuyoruz ki, birileri koca odada meydanı boş bulup vals mals yapmasınlar.

• Antalya'da düzenlenecek olan **G-20** için tüm hazırlıklar tamammış. Gözaltılar için karakollar yetmezse diye spor salonu ayarlamışlar. O da yetmezse diye bence önceden halka biber gazı ve kelepçe dağıtılsın. Polisin ulaşamadığı yerlerde halk

Kötü Kız

ramize erer

kendi imkanlarıyla kendi kendini kelepçeleyip gözaltına alsın, herkes yanındakine biber gazı falan sıksın işte. Yapın bir şeyler... Her şeyi de devletten beklemeyin.

• Hey organik robot! Sadece kendi gibi olanlarla yaşamaktan mutluluk duyarak, vergisini ödeyen itaatkar organik robot, evet evet sen! Sana diyorum. Senin yalnızlığa koşuşun bizi öldürüyor.

• Türkiye nereye gidiyor bilmiyorum, ama gideceği yere varınca televizyonda her gece aynı filmi izlettireceklermiş. Haberiniz olsun da, elinizde tuzla oraya koşturmada bu kadar da istekli ve tutkulu olmayın diyorum.

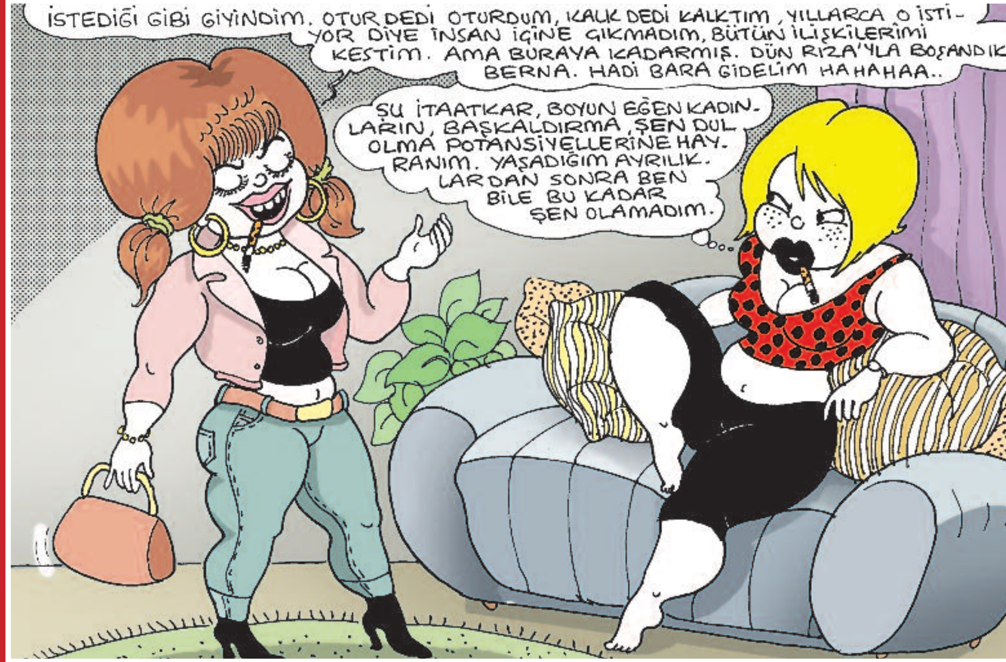

• Back To The Future 2'de "21 Kasım 2015"e geliyor **Marty** ve **Doc** biliyorsunuz. Bununla ilgili 21 Kasımda tüm dünyada pekçok geyikler döndü. Türkiye'de de bir **Kadıköy Belediyesi**'nin tweet'i ilgi gördü, bir de Marty'nin yalnışlıkla Türkiye'ye gelip "**beyaz toros**"larla karşılaşması ihtimali. Ben biraz filmdeki terörizm algısına değinmek istiyorum ama. Biliyorsunuz **Doctor Emmet Brown**, Marty zaman makinesine binip 1955'e dönmeden hemen önce **Libyalı teröristler** tarafından öldürülüyor. Görüyoruz ki 1985'te "**terörist**" deyince akla öncelikle Libya geliyor. Ne **IŞİD** var, ne **El Kaide**. Bu teröristler, canlı bomba yerine "**nükleer bomba**" yapmak istiyor ve bunun için de plutonyum çalmışlar. Bu da elbette soğuk savaş etkisi. Aslında ne naifmiş dünya "terörizm" konusunda o yıllarda. Şimdilerde o "Libyalı teröristleri" Afrika'daki küçücük bir çete bile halledebilir...

• **İtalya**'da bir sanatçının yarattığı çağdaş sanat eseri, çöp sanılıp atılmış. Aslında böyle "**çağdaş sanat**"tan kurtuluş da yok. Çünkü eseri çöp diye atılan sanatçı pekala da çıkıp "ben zaten onu atılsın diye yapmıştım, eserim amacına ulaştı, değerini gördü" diyebilir. Şu konsept sanat icra eden çağdaş sanatçılar ya bambaşka bir gezegende yaşıyor ve arasıra dünyaya salınıyorlar, ya da biz sanattan hiç anlamıyoruz. Her iki durumda da, fak yu konsept sanat!

• Biz yarına sağ çıkar mıyız diye düşünürken, bağzı memleketlerde **Kim Kardashian**'ın götünün bizim geleceğimizden daha çok konuşulması çok üzücü. Niye? Çünkü gayet götümüz var ama paramız yok.

• Ecnebi memleketlerin gastelerine şöyle bir bakın. Hangi memleketin gastelerinde az politik haber ve çok sosyal içerikli haber varsa, orası yaşanacak yerdir. Türkiye'yi terk etmeye niyetiniz varsa, gideceğiniz yeri ona göre seçmenizi öneririm.

• Tüm gastelerimizde **flaş flaş flaş** diye geçen kış haberini bi açtım; Kasım ortalarında doğuda kış başlayacak, Aralık gibi de tüm yurtta kış olacak diyor. E bu ilkokul 3 coğrafya bilgisi? Noldu internet editörleri, ilkokulu dışardan mı bitiriyorsunuz?

• **Yılların komedisi: mesaj veren seçmen.** Koca koca adamlar oturuyor ve bu seçimde seçmen böyle mesaj verdi diye analiz kasıyorlar. Kardeşim, oy verme işlemi kollektif icra edilen bir eylem değil ki, seçmen sana mesaj versin. Hem zaten artık fakirlik seçmenin başına vurmuş, seçmen ne yaptığını bilmiyor bence. Kasmayın yani boşuna...

• Bilim haberlerini **Sabah**'tan, politikayı **Sözcü**'den, ekonomiyi **Yeni Akit**'ten ve güncel haberleri de **HaberTürk**'ten takip ediyorum. Bence ülkede durum biraz karışık gibi, ama du bakalım bu sezonda nolcak.

• Hoşçakalın fakirler. Hoşçakalın sanattan anlamayan düz fakirler ve vizyonsuz pis fakirler. Az fakirler ve en bi çok fakirler hoşçakalın. Her nerede fakirleşiyor ve fakirleştiriliyorsanız... **May the fakirlik be with you**

Melda Onur

Ayrı dünyaların insanları

Seçim çalışmaları sırasında -evleri gezerken, Sultangazi'de, aşağıdan zillerine bastığımız ve kapısını açmayan bir apartman sakininin daha sonra aşağı inip bizim kadınların değdiği zilleri teker teker çamaşır suyuyla sildiğini gördük.

Çünkü içindeki yüzde 50'yi düşmanlıkla besleyenler, karşı tarafın "kirli" olduğu algısını empoze etti onlara.

Seçim çalışmaları sırasında Eyüp'te kapıyı zar zor açan yaşlı teyzeye, Aile Sigortasını anlatmaya çalışırken "teyzecim, hesabına para yatırsak da sen istediğin ihtiyaçlarını marketten alsan daha iyi olmaz mı?" dediğimde, "ama kızım bu erzakları bize Allah gönderiyor" demişti.

Çünkü içindeki yüzde 50'yi yoksullukla tutmak isteyenler, dini dibine kadar sömürmekten geri durmadılar.

Seçim çalışmaları esnasında Esenler'de bir küçük bakkalda halini hatrını sorduğumuz, ekonomik durum ve gidişattan bir hayli de şikayetçi olduğunu söyleyen kadın, temkinli ve çekingen bir samimiyetle "iktidara gelirseniz başımı açtıracak mısınız kızım?" diye somuştu.

Çünkü içindeki yüzde 50'yi inanç sömürüsüyle tutmak isteyenler, bu uğurda yalanı dibine kadar kullanmaktan hiç çekinmediler.

Orda bir ölüm var uzakta

Suruç'ta ölen çocuklara kılları kıpırdamadı. Ne çocuklara götürülen oyuncakların, ne geride kalan içleri hala umut dolu mütevazı sırt çantalarının, ne de selfilerde geriye kalan gülen güzel yüzlerin fotoğraflarına bakıp acı çektiler. Başka bir ülkede, başka bir ülkenin milliyetinden, dininden, mezhebinden, yaşam tarzından insanlar ölmüş gibi izlediler cinayeti.

Çünkü içindeki yüzde 50'yi "öteki yaratarak" tutmak isteyenler, ölenlerin kendilerinden olmadığına inandırmıştı onları.

Ankara'da parçalananlara hiç üzülmediler. Belki oradan tesadüfen geçen bir kaç kişi hariç. Ne ölenlerin en kutsal "barış" talebinden, ne "birlikte yaşama" arzusundan, ne de "savaşa karşı" olduklarından haberdar oldular. Başka bir ülkede, başka bir ülkenin dininden, mezhebinden, yaşam tarzından insanlar ölmüş gibi izlediler cinayeti.

Çünkü içindeki yüzde 50'yi sandığa taşımak isteyenler, ölenlerin kendilerine karşı olduğuna inandırmıştı onları.

Ülkenin barışı 20 Temmuz sabahı, IŞİD tarafından patlatılan bir bombayla sonlandırıldı. Sonrasında kaybedilen asker, polis... Onlara da üzülmediler içten. Öyle ya, bu ölümler taşıyacaktı onları yeniden iktidara. Ankara'ya, Suruç'a değil, Mısır'a Myanmar'a üzülmeliydi. Neden olduğunu dahi bilmeden üzüldüler oralara... 4 parmak oraları işaret etti çünkü, Ankara ya da Suruç'u değil. O parmaklar Roboski'nin Cizre'nin yerini dahi bilmedi.

Komşu komşunun külüne

1992-1996 yılları arasında Yugoslavya'nın dağılma sürecinin bir parçası olan savaşta komşuların komşulara ettiği anlatılırdı. Bir gün önce selamlı sabahlı komşu olanların, ertesi gün birbirlerine nasıl zulmettikleri, kestikleri, tecavüz ettikleri.

Bugün ölümlere gizli ya da açıktan "oh" diyenlerin bırakın komşusu olma fikri, aynı havayı soluduğumu bilmek dahi acı veriyor. Ülkede bölünme korkusu boşuna yaşanıyor. Ülke itinayla tam ortadan bölündü. Ayrı dünyaların insanlarıyız artık biz. Aynı acılara üzülmemiz, aynı sevinçleri yaşamamız yasak. Dinlediği müzik, izlediği dizi, giyiği kıyafet, yediği, içtiği, yaşam tarzı artık bir etiket, bir nefret söylemi, hatta suçu için bahane.

25 Kasım geliyor. Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü... Şiddet mağduru kadınları da sevmiyorlar. Çünkü içlerinde hep "vardır bir sebebi" kemirmesi var ya... Sevmiyorlar, çünkü bu cinayetler kadının yaşam tarzına yönelik saldırılarının ürünü. Ve bu cinayetlerin mağduru aileler hesap sordukları için sevmiyorlar onları. Sevmiyorlar çünkü kocasından boşanmak istiyor; sevmiyorlar çünkü boşandıktan sonra hayatını yaşamak istiyor; sevmiyorlar çünkü kürtaj olmuş. Sevmedikleri için de hiç acımıyorlar. "İbretlik" olarak kullanıyorlar.

Bir Özgecan'ı sahiplendiler. İsyan etmedi diye aile...

Onlar dünyalarımızı zorla ayırdılar. Ama öteki dünyanın mağdurunun uzattığı eli tutmaya devam.

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü-Kurucu Direktör

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

sengul@hablemitoglu.net

Biraz Dertleşsek Dedim...

Sevgili okur ! Nerden başlasam bilemedim. Geçen hafta bir genç kadın, ömrünün baharında, yasal bir kurşunla, kendi evinde vurularak hayattan gitti. Artık nefes almıyor. Bu korkunç dünyada ve bu garip ülkede yaşamak zor. Bunu o kadar iyi biliyorum ki, hayatımda karşıma çıkan, sevdiğim ve seveceğim adam gibi adam da böyle gitti. Çektiğim acının, üzüntünün tarifini hala bulamadım. Yılları devirmekle meşgul oluyorum o kadar... Genç bedenler yok edildikçe, duyduğum acı katlanıyor. Evlat kaybı ağır, katlanılmaz, yaşarken öldürücü. Her biri savundukları değerler uğruna ya da yoksul oldukları için devletin belirlediği askerlik bedelini ödeyemediklerinden öldürüldüler, katledildiler. Değerleri birbirine benzemeyen insanların bu topraklardaki çatışması bitmedi, bitmeyecek de... Oysa bu topraklar bir devrim yaşadı, hem de en onurlusundan. Öyle kolay teslim olur mu şu yaşadıklarımıza ? Hiç sanmam. Ancak çok acı var, çok ah var. Ve bu topraklar, Ortadoğu değil. Her ne kadar beyni sulanmış bir gazeteci müsveddesi ''normal biz bir Ortadoğu ülkesiyiz'' diyerek olup biteni normalleştirmeye çalışsa da, bu topraklar Ortadoğu değil. Filistin'i, bazı Arap baharı yaşayan ülkeleri gördüm, Ortadoğuya gittim. Nasıl kaçacağımı bilemedim.

İnsan yaşamı değerli, yaşamın kendisi çok değerli... İnsanı, doğayı, kendisine benzemeyeni yok edip kolayca harcamaya hazır milyonlarca insan olmayan yaratığın yaşadığı bu gezegende, sürgün gibiyiz. Bedenlerimiz bir kaçak teknesinden kıyıya vurmadı belki, ama ruhlarımız her gün ölüyor... Taptaze, yaşama hazırlanan bir fidan ezildikçe, evlatlarımız vurulup katledildikçe, anlamsızlaşıyor yaşam da, var olmak da.

Bedenlerimiz bir kaçak teknesinden kıyıya vurmadı belki, ama ruhlarımız her gün ölüyor...

Gözümün önünden 48 yaşında katledilen adam değil de, gencecik ana kuzuları, evlatlarım geçiyor... Ölümden öte bir yer var mı? Neyin, kimin hırsının hesabını ödüyoruz kim bilir? Bir yerlerde dünyanın en aptal, en bencil ve en kötü kalpli filleri tepişirken, olan mis kokulu taptaze çimenlere oluyor.

Ben kendime insan diyorsam, bu ülkeyi, devlet olup yönetenler insan olamaz. Vicdanı olmayanın Tanrıya inancı olur mu? Vicdanı, merhameti, sevgisi olmayan insan mıdır? İyi, doğru, adil, insancıl olmak, saygı, sevgi, gibi pek çok şey insanlık ailesinin evrensel ilkeleri. Ancak kötü, zalim olmak, insanlığın bu evrensel ilkelerini ihlâl eden kişisel eylemler iken, örgütlendi ve büyüdü. Önce iktidarlaştı, sonra devletleşti...

Ah! benim Godot'u bekler gibi, kurtarıcısını bekleyen yurdum insanı, üstün uygarlıklar ve benzerleri hep bu beklenti yüzünden yok olup gittiler. Güzel okur ! Can okur ! Düşün biraz... Çok mu zor birlikte sevgiyle yaşamak? Paylaşmak, paylaşırken çoğalmak çok mu zor? İyi ile kötünün kavgasında koca bir sahne bu ülke. İnsan olma, insan kalma sorunudur, kötüyle mücadele. Kötülük her zaman vardı, kötülükle bu kavga her birimizin sorumluluğu. Kötüye karşı pasiflikten kurtulmanın en doğru yolu, "iyi"likte kesintisiz bir aktivist yaşam sürdürebilmekten geçiyor. Seyretmekten yorulmadık mı? Bıkmadık mı?... Korumalı çocuklarımızı, kendimizi, iyiliği, iyileri. Kötüye teslim olup, kolayca ölmemeli...

Güzel

İpek Özsüslü

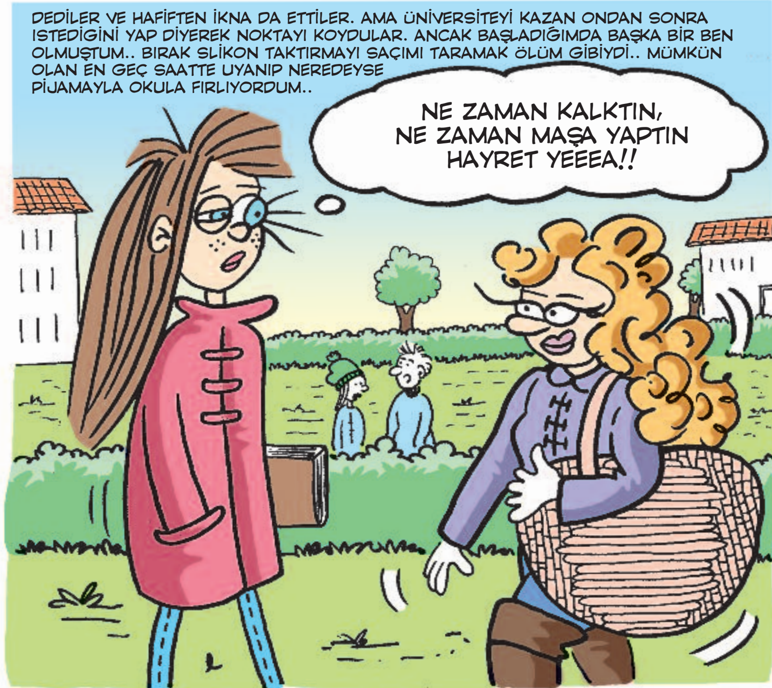

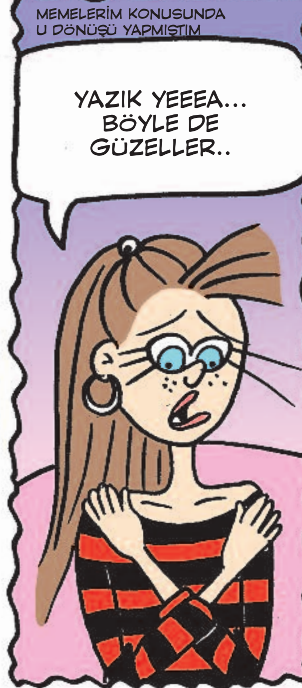

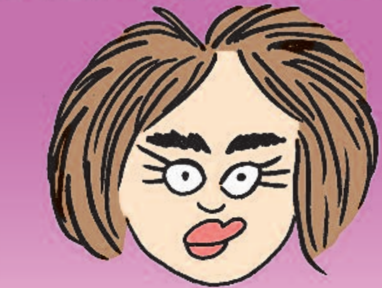
NE YAZIK Kİ BU HATAYA PEK ÇOĞU DÜŞÜYOR.. MESELA BURNUNU YAPTIRAN Bİ ÇOK KADIN,

ET VARDI BURNUMDA ONU ALDIRDIM... DOKTOR MUTLAKA OLMASIN DEDİ...

DİYOR.. BİR DE BUNLARIN AMELİYATTAN ÖNCEKİ TÜM FOTOĞRAFLARINI KİTLİ SANDIKLARA KALDIRIP ANAHTARI DA YUTAN TÜRLERİ VAR... ESTETİK AMELİYATA VE DAHA GÜZEL OLMA ÇABASINA KESİNLİKLE KARŞI DEĞİLİM...

MUTLUYSANIZ MESELE YOK.. AMA YALAN SÖYLEYİP KOMİK DURUMA DÜŞMEYİN..ÇÜNKÜBARTIK FEYSBUK VAR...HER AN ESKİ BİR DOST KAZMA BURNUZLA OLAN FOTOGRAFLARINIZI YAYINLAYABILIR..

Hİİİİİ OLMAZ OLSUN SENİN GİBİ LİSE ARKADAŞI!!!

KEMERLİ BURNUMU SOKMAK İSTEDİĞİM BİR KONU DAHA VAR..KAŞLAR..BİLMİYORUM TEHLİKENİN FARKINDA MISINIZ AMA , KAŞLAR YAKINDA SAÇLA BİRLEŞECEK GİBİME GELİYO..KEMAN KAŞ TARİHE KARIŞIYOR BU KAŞLARDAN OLSA OLSA VİYOLONSEL OLUR..

İKİNCİSİ GÖZE NEREDEYSE 90 DERECELİK AÇIYLA BOYANAN KAŞLAR.. KUZUM SİZ DELİ MİSİNİZ ? MR. SPAK'LA (BKZ UZAY YOLU) AKRABA DEĞİLSENİZ LÜTFEN... BAKIN LÜTFEN DİYORUM!

KULAKLARI SİVRİ VE UZUNSA VOLKAN GEZEGENİN-DENDİR UZAYLIDIR, DEĞİLSE NORMAL İNSANDIR DİYOR VE KEPÇE KULAKLARIMI ALIP ÇEKİLİYORUM!

BAKIN KULAKLARI NORMAL TAŞ ATMAYIN UZAYLI DEĞİL..

BİR BİLENE SORAYIM DEDİM VE SİZLER İÇİN KURU G*TÜMÜ KALDIRIP BAKIN NEREYE GELDİM..VALLAHİ RÖPORTAJ YANLIŞ ANLAŞILMA OLMASIN!!!

ESTETİK CERRAH FERRUH TENRUH

DİNG DONG

LÜTVEN GALOŞ GİYİNİZ

KESİNLİKLE GİZLİ KALMALI.. BU KONUDA OKURLARIMA ÇOK AHKAM KESTİM..

KESİNLİKLE GİZLİ İPEK HANIMCIĞIM !!

BURNUM FINDIK AĞZIM KAHVE FİNCANI GİBİ OLSUN!

ÖYLE BİR FINDIK YAPA-CAĞIM Kİ FINDIK SANIP YEMEK İSTEYENLER OLA-CAK. AĞZINIZA KAHVE DOLDURA-CAKLAR!

POPOM FIAT TEMPRA GİBİ OLSUN KALKIK , ÇIKIK!..

HAY HAY.. ÖYLE BİR YAPACAĞIM Kİ KAÇ YAPIYO BU ARABA DİYE SORANLAR OLACAK..

BURNUMDA ET VARDI DERİM... HATTA NODÜL DERİM YABANCI TERİM AKIL ALIR!

DUDAĞIMI ARI SOKTU DESEM İNANIRLAR!..

POPOM İÇİN DE... BENİM BÜYÜK DEDEM ZENCİ... KALITIMSAL DERİM..KİM BİLECEK YEEA?!

Funda Mentaloğlu

KORKMA ÇOCUK!

İstismar, İzmir'in Torbalı ilçesinde, bundan yaklaşık on beş sene önce yaşandığında kızlarından biri 7, diğeri 12 yaşındaydı. Tecavüz eden ise özbeöz babalarıydı.

"Ben 12, kızkardeşim ise 7 yaşındaydı o zaman. Babam önce benim odama geldi. Üzerimdeki entariyi çıkarmadan ellemeye başladı beni. Babamı seviyordum. Yani, her çocuğun babasını sevdiği kadardı sevgim. Büyüklerin sevgi anlayışını henüz bilmiyordum. Ama odaya girdiğinde adını bilmediğim bir duygu kapladı her yanımı. Yoksulluğun o siyaha buladığı avuçlar, henüz patlamış ama büyümemiş memelerime doğru uzandığında, bir defa babamın gözlerine baktıydım. Annemi döverken de öyle bakardı işte. Hemen gözlerimi yere indirdim, korkunç bakıyordu çünkü. Küçük bedenim titremeye başladığında avazım çıkmasın diye hemencecik ağzımı kapadı ve "sesin çıkmasın, seni de kardeşini de öldürürüm" dedi. Sesim çıkmadı.

Annem evlere temizliğe gittiğinde evde yalnız kalmaktan korkardım. Çünkü babam ne zaman yalnız yakalasa divanın üzerine serilip, bacaklarını açarak oradaki şeyle oynar ve kısa süre sonra "yanıma gel" diye kükrerdi. Kızkardeşimi gözüyle işaret eder ve ben onu öldüreceğinden korkarak tıpış tıpış yanına giderdim.

Bir defasında "baba" dedim, "ben seni çok seviyorum ama bana dokunmanı sevmiyorum. Ne olursun yapma." O zaman kemerle dövdü beni. Öyle dövdü ki gözlerimi açamadım. Bana neden bu kadar kızgın olduğunu bilmiyorum. Neden benden hıncını almak istediğini ve bir türlü alamadığını anlamıyorum. Işte benim gözlerim o gün açılamadığında kanepenin kenarında ağlamakta olan 7 yaşındaki kızkardeşime tokat atmış. Küçücük kız olmasına rağmen bir çırpıda yere serilmemiş. Güçlüdür benim kardeşim. Daha çok ağlamaya başlamış, benim gözlerim hala kapalı. Gözyaşlarını görünce nedense daha da delirmiş ve oracıkta pijamasını çıkarıp kardeşime tecavüz etmiş. Kardeşim ondan sonra bayılmış olmalı. Derken annem eve gelmeden biraz evvel ikimizi arka bahçeye bırakıp kaçmış. Uyandığımda küçük kardeşimin bacaklarını kan içinde buldum. Ölü gibi yatıyor oluşu hala gözlerimin önünden gitmiyor. Çığlık attım. Imdat diye bağırdım. Etrafta hep konu komşu olurdu ama o gün sesimi kimse duymadı. Nihayet kardeşim gözlerini açtığında onu kucaklayıp eve götürdüm. Kapıyı annem açtı.

Ikimizi o halde görünce bir de ondan dayak yedik iyi mi? "neredeydiniz kancıklar" diye bağırıyor, kardeşimin kanlı bacaklarını görmüyordu. Annemin boyu kısadır aslında. Benim boyum neredeyse onun kadardı. Istesem bize vurmaması için onu durdurabilirdim belki. Ama kolum kırılmıştı ve kardeşimi taşıdığım için nefes almakta güçlük çekiyordum. "Ben bütün gün elalemin pisliğini temizleyeyim, siz sokaklarda cirit atın." diye yırtınıyor, bir kez bile gerçekte bize ne olduğuna bakmıyordu. "Baban gelecek şimdi, asıl siz o zaman görürsünüz!" dediği esnada, "anne" dedim, "sen yokken babam bize çok kötü şeyler yapıyor." Hiç duymadı sanki beni. O zaman yarı baygın kardeşimin bacaklarını işaret ettim. Yırtılmış pijamasını göstererek, "bak" dedim. "görüyor musun? Bunu babam yaptı." Ya ne dediğimi anlamadı, ya da anlamak istemedi, bilemiyorum. Ama çok daha fazla sinirlendiğini biliyorum. "o senin baban! Döver de, sever de! Sen bizim başımıza bela mı olacaksın? Küçük fahişe! Haa, söyle! Millete rezil mi edeceksin? Allah belanı versin. Seni doğuracağıma taş doğursaydım. Siktirin gidin bu evden." Gidecek yerimiz yoktu ki gidelim...

Bir daha annemle hiç konuşmayacaktık. Babam kazanmıştı işte. Sesiniz çıkmasın demişti, çıkacak kimse kalmadı. Bunlar tam beş yıl boyunca sürüp gitti. Babam eğer beni ya da kız kardeşimi taciz etmiyorsa, mutlaka dövüyordu. Sebepli sebepsiz yere annemi de dövüyordu. Hiç birimiz tek kelime edemiyorduk. Ta ki bir gün çatkapı halam gelene kadar...

Babam da evdeydi o gün. Halamı görünce çok şaşırdı. Yüzü allak bullak oldu. Biz halamı en son evlenirken gördüğümüz için, yani fazla tanımadığımız için şaşırmadık veya sevinmedik. Babam ondan bahsederken "kahpe" diyordu. Kahpe demesi de bu varoş mahalleden kurtulması şerefineydi. Kocası birinin özel şoförüymüş, çok zenginlermiş, geldiği yeri, atasını tanımazmış. Halam içeri girdiğinde evin haline bakıp babama bağırmaya başladı. Kızkardeşimle bizi dışarı çıkardıktan sonra tekrar eve girdi ve babamla uzun uzun kavga etti. Eniştem ise kapının önündeki son model arabadan inip yanımıza geldi. Bize onlarla gitmek isteyip istemediğimizi sordu. Hiç düşünmeden arabasına bindik. Ilk defa böyle araba görüyorduk. Ama bizi cezbeden şey araba filan değildi. Biraz sonra halam koşarak evden çıktığında, eniştem arabayı çalıştırdı ve hızla uzaklaştık oradan. Babamın peşimizden geldiğini ama kafasını tuttuğu için hızlı koşamadığını hatırlıyorum. Halam eline geçen küllüğü kafasına çalmış meğer, sonra öğrendik.

Bizi önce hastaneye, sonra da İzmir'deki evlerine götürdüler. Halam " o deyyusun neler yaptığını tek tek anlatacaksınız!" dedi. Ilk defa anlattık. Günler sürdü anlatmamız. Biz anlattıkça o ağlıyor, kocası oflayarak balkona gidip geliyordu. Onların bu vaziyetini görünce başımıza gelen şeylerin bildiğimizden daha çirkin ve kötü olduğunu öğrendik. Sonunda ise avukat abilerle avukat ablalara anlatmamızı istediler. Çocuk esirgeme kurumu denilen bir yere götürüldük. Onlara da anlatmamızı istediler. Hakim amcaya da anlattık sonra. Anlattıklarımız herkesi gözyaşlarına boğdu. Ağlamayan tek kişi babam ve annemdi o salonda.

Hakim amca annemi sorguya çekerken annem bütün söylenenlerin iftira olduğunu dile getirdi. "dar dar pantolonlar giymek istediler hakim bey, babamız da kızar öyle şeylere. Evet biraz dövdü ama o kadar değil. Hele hele taciz neyin, benim kocam yapmaz öyle şey."

Babamı suçlu bulduklarında tam 33 yıl hapis vereceklerdi. Kaç defa çıktık bu mahkemelere bilmiyorum. Bir defasında annem mahkemeye çıkmadan önce yanımıza gelip, "geri alacaksınız ifadeleri" dedi. "bir daha yüzümü göremezsiniz." Kızkardeşim ağladı. O ağlayınca ben de ağladım. Sonra da hakim amcaya "yalan söyledik" dedik. Babama beraat kararı çıktı. Bizi tekrar o siyah eve götürdüler. Hepimiz dayak yedik. Buradan kurtulamayacağımızı anladığımda bileklerimi kestim. Nasıl olduysa yine halam gelmiş o sıra. Beni hastaneye taşımış. Tekrar hayata döndürmüşler. Halama, bir daha o eve gitmek istemediğimi, eğer gidersem kendimi asacağımı söyledim. Sonra polis abiler hastaneye geldi. Raporların sonucunda babamı tutuklayıp kodese yolladılar.

Bugün 27 yaşındayım. Doktor oldum. Ankara'ya tayinimi aldırdım. Burada cinsel istismara uğrayan kızları tedavi ediyorum. Onlar sayesinde yavaş yavaş iyileşiyorum."

DARISI BAŞIMIZA

Katina Karanikola

Eceliyle ölenlere "çok şükür" dediğimiz şu günlerde Apoyevmatini gazetesinde okuduğum haberle bir umutlandım ki sormayın...Hadi darısı başımıza demeden edemedim...İtalya'nın Selia şehrinde, geçen ay, Belediye Başkanının imzaladığı kararnameyle **"ÖLMEK YASAK"**. Belediye başkanı verdiği demeçte bunun bir şaka olmadığını kasabada yaşayan beş yüz otuz yedi kişi, zaten altmış beş yaş üstünde olduğunu, ölmeye devam ederlerse kasabada kimsenin kalmayacağını düşünüyormuş."Amacımız ölümle savaşmak" diyerek ölüme karşı zorunlu önlemler koymuş. Emirlere karşı gelerek kendilerine iyi bakmayanlar, sağlık kontrollerini vaktinde yaptırmayanlara on evro para cezası ve ağır vergilerle cezalandırılıyormuş. Biraz araştırdığımda ölümün yasak olduğu tek kasaba Selia'nın olmadığını öğrendim. Fransa'da Cugnaux 2007'de Sarpourenx 2008' de Brezilya'da Biritiba Mirim 2005' te İspanya'da Lanjaron 1999'da ve yine İtalya'da Falçino del Massico 2012'de ölümü yasaklamış. Yasakların nedeni mezarlıkların doluluğuymuş... Bunları okurken M.Ö. beşinci yüzyıldaki yasaklar geldi aklıma. Tanrılara ve özellikle Apollon'a (orada doğdu söyleniyor) ölümsüzlüklerinden dolayı komplekse kapılmamaları için mezarlıklar talan edilmiş gelecekte ölüm ve doğumlar yasaklanmıştı. Doğumu yasaklamışlar ama seks tam gaz... Dolayısıyla doğumları durduramamışlar. Doğum yapacak olanlar en yakın Rinie'ye götürülürmüş. Bizim topraklarda peş peşe bunca ölüm haberleri gelirken başka konulara odaklanamaz oldum. Ya ölüm konusunda Nobel'e adaylığımızı koyacağız ve ya ölümler burada da yasaklansın... Yeter artık... Kimyamız iyice bozuldu... Birilerine kızıp, dağdan inmiş gibi paldır küldür, başkalarına mı bağırır olduk ne? Toplum olarak huzursuz, öfkeliyiz. Yüreğimizde dalga dalga çarpan öfkemiz önümüze ilk çıkana veya en yakınımıza patlıyor. Geçenlerde Çanakkale'den Kepez'e giden minibüslerden birine binmeye çalışırken kaptanın sesi geliyordu "ortalara ilerleyin ortalara" diye. Nereye ilerlesinler ki içerdeki insanlar konservedeki tuzlu sardalye gibi istiflenmişti. İte kaka ikinci basamağa çıkabildim peşimden şişmanca bir kadın beni ite kaka ilk basamağa zorlukla tutunabildi. Elinde tuttuğu hüviyetini ıkına ıkına şoföre uzattı. Kırklı yaşlarda ki şoför kimliğe baktı mı bakmadı mı göremedim sadece "ilerleyin bayan kapıyı kapatacağım" dedi. Sen misin söyleyen. Kadın "barış bombası" gibi patladı. İçinde neler ukde kaldıysa.... Efendim "siz neden bu kartı görünce ekşiyorsunuz da bu kartı ben kendim mi çıkarttım da, bunu bana devlet verdi de, hak etmesem vermezdi de"...Bir anlık sessizlikten sonra onun kadar şiddetli ikinci bomba patladı kaptan tarafından. "terbiyesizleşme be kadın ne dedik sana çık yukarı kapıyı kapatamıyorum." Kadın susmak bilmedi. " Bu kartı sana yalatırım...sürdürürüm..edepsiz...pislik" Ben arada bir kaptanın omzuna hafifçe dokunarak "uzatmayın...aldırmayın" gibi kem küm ettiysem de adam anlamadı bile ayağa kalkarak kadına "in aşağı" dedi. Kadın daha bir hiddetlendi. "sen kimsin be? indiremesin öyle bir hakkın yok" derken adam beni hafifçe kenara itti "sen inmesen ben inerim" dedi...ve indi. İndi, şaka yapmıyorum minibüsü yol kenarında bırakarak indi. Nereye gidiyor diye kafamı kapıdan uzatarak baktım. Az ileri de bir tabure buldu rahatça kuruldu cebinden sigara paketini çıkardı sigarasını yaktı, hiçbir şey olmamış gibi. O saate kadar yolculardan hiç biri müdahale etmemişti. Birden bire arkalardan zayıfça bir kadın "lütfen iner misiniz" dedi şişmanca kadına.. Şişman olan daha bir babalandı. " İnmem de inmem" diye. Zayıf olanı kuvvetli çenesiyle kadını minibüsten indirmeyi başardı. Ben yine açık kapıdan kafamı uzatarak kaptana gel işareti yaptım. Elinde ki sigara paketini cebine atarak geldi oturdu yerine... Öfkeli ani bir kalkışla neredeyse bir kilometreyi yaptı ki aniden durdu kapıyı yolda yürüyen polise seslendi. "Memur bey neden plakaya bakıyorsunuz" diye. Polis aval aval yaklaştı şaşkınlıkla "bakamaz mıyım" dedi. "Bakın"la ikinci bir kalkış aha yolun yarısı...

ÇEVRECİ KIZLARA ÇAĞRI...

Kızlar bir günlükte olsa elinizdeki toz bezlerini, çamaşır sularını, tuz ruhlarını kenara bırakın. Birçoğumuz evim, banyom, mutfağım pırıl pırıl olacak diye içtiğimiz yer altı sularının içine sıçıyoruz. Ağaç yaprakları dökülüp bahçemizi kirletiyor diye Işıd gibi baltaya sarılıyoruz. Oysa yaprak pislik değil ki...Bir gün olsun bırakın temizliği dökülün sokağa... Otuz Kasım'da dünya liderleri yeni iklim anlaşması için görüşmelerde bulunmak üzere Paris'te toplanıyorlar. Bir gün öncesinde dünyanın çeşitli yerlerinde bin altı yüz kırk dört eylem düzenlenerek liderlere yüzde yüz temiz enerji için bastırılacak. Hadi kızlar yirmi dokuz Kasım'da sokaklara... bir gün temizlik yapmayıverin...Türkiye'de maalesef fazla duyarlılık yok topu topu dört eylem...Size en yakın olanına katılabilirsiniz...Tüm eylemlerin saati öğlen birde...

TÜRKİYE'DE Kİ EYLEMLER:

İklim için buradayız: Kadıköy-Karaköy hattı. Yeşil tişörtlerle, zil ve düdüklerle.

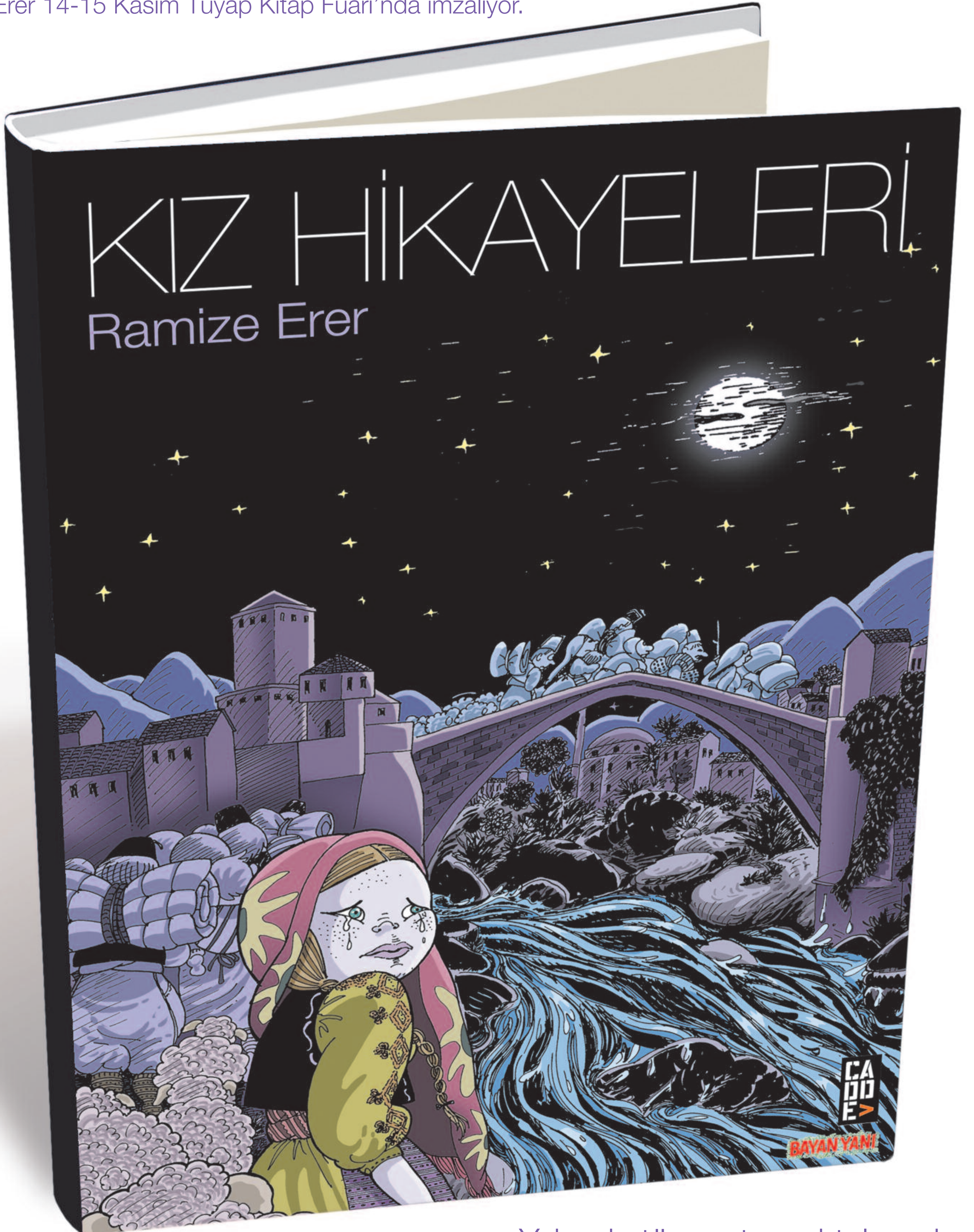
Küresel iklim yürüyüşü: Etiler İhsan Aksoy sok. no:12 Beşiktaş

Temiz enerji: Yakuplu Liman cad. Beylikdüzü

Doğa yürüyüşü ve temiz enerji: Çenedağ Denizciler cad. no:78 Derince Kocaeli. Gül, çiçek, karanfillerle, düdüklerle gelip sesimizi duyuralım.

Bende senin çevreciliğinden şüphe duyarım arkadaş.. Bırak gülleri, karanfilleri dalında kalsın...

Ramize Erer 14-15 Kasım Tüyap Kitap Fuarı'nda imzalıyor.

Yakında tüm satış noktalarında

Hovarda

feyhan güver

Hovarda adamın ayakkabısı gürültülü olacak...

Çeyiz hazırlamaya dalmış, odasında gergef işleyen bir kız... Sen yoldan geçerken ayakkabının sesini duymalı...

Pirinç ayıklayan sıkılmış bir yeni gelin...

Çocuğunu pışpışlayan bir kadın senin geçtiğini duymalı.

Bir araya geldiklerinde sen geçerken mutlaka muhabbet değişir, senden bahsederler...

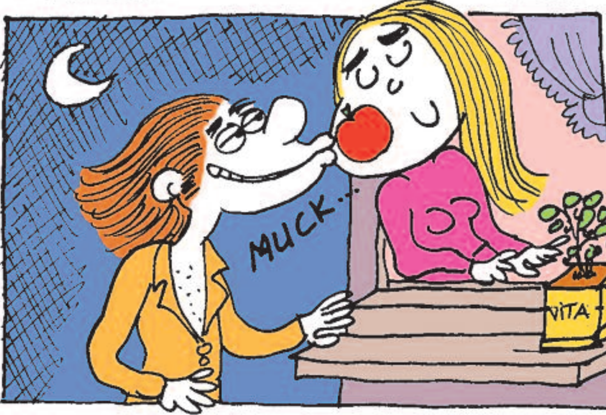
Görüntün, kızların, kadınların beynine o takırtılarla kazınacak!. Her ayak sesini duyduklarında akıllarından gelip geçeceksin...

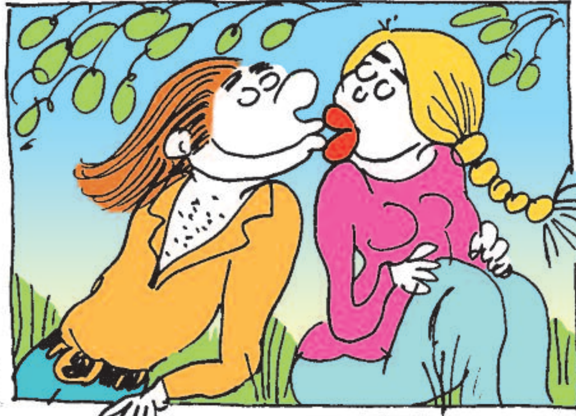
Gecenin karanlığında sokağı boylu boyunca geçerken elbet bir-ikisi seni düşünüp iç geçirecek...

Ondan sonrası kolay... Pencereden verilen bir elma yanak mı olur...

Dut altında öpülen bir kiraz dudak mı olur...

BİR HAFTA SONRA...

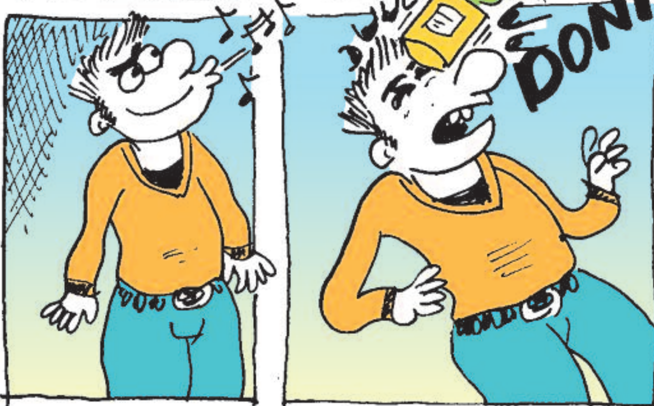

Ee'si... Senin takırtılı hovarda ayakkabılarından ayarlamıştım bi hafta önce...

Penceresinin altına gidince hafifçe ıslık çaldım!.

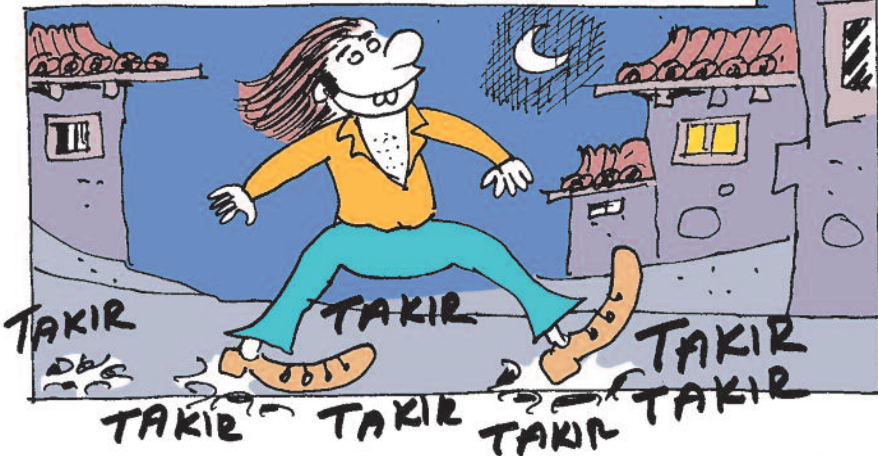
Anında bi fesleğen saksısı yedim gözüme!.

Lan oğlum... Hovardalık ince iştir... hovarda adamın o ayakkabıları ne zaman ayağına giyeceğini...

Ne zaman koltuğunun altına koyacağını bilmesi lazım... HA HA HAAA...

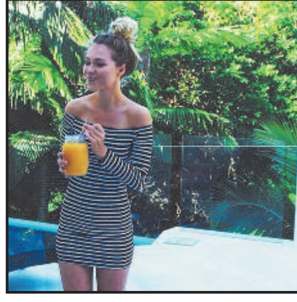

BİTTİ

Analog Yıkılıyor

Ezgi Aksoy

Özel Hayatın Düşüşü ve Yükselen İkon Çağı

Bir zamanlar sadece fotoğraf makinaları değil, hayatlarımız da analogdu. Blog değil, günlük tutuyorduk. Fotoğraf bastırmak diye acayip heyecan veren bir eylem ve fotoğraf albümü adı verilen bir anı atlası vardı. Hayatımızla ne yaptığımızı tanımadığımız binlerce insanla değil, sadece yakınlarımızla paylaşıyorduk. Muhtemelen böyle bir ihtimal bile bizi korkuturdu o yıllarda. Ayrıca analogduk. Evet evet, bizler de analogduk. Oysa şuan yaşadığımız hayat, bırakın 90'ları, 2000'lerle bile aynı değil.

Sadece 5-10 yılda gerçekten de bambaşka bir gerçekliğe adım attık. Doğal olarak genç neslin çok daha kolay adapte olduğu (yazar burada 'yaşlanıyoruz heyhat' demek istiyor), yepyeni bir evren bu. Ama söylemeliyim ki bu yazının amacı bir nostalji güzellemesi yapmak değil. Evet ben bilgisayarlar, daha doğrusu sosyal medya hayatımızı fethetmeden önce yaşadığımız o hayatı daha çok seviyorum ve hayatımı öyle yaşamayı tercih ediyorum. En azından mümkün olduğunca az teslim olmayı deniyorum. Ama konumuz bu da değil...

Andy Warhol, "**bir gün herkes 15 dakikalığına ünlü olacak**" derken bu günleri kast etmiş olmalı. Ya da bizler **Gösteri Toplumu**'nun sağlamasını yapmak için hayata gelmiş olmalıyız. **Guy Debord**'un altını çizdiği gibi, gösteri bir imajlar bütünü, kolleksiyonu değildir. Daha çok imajlarla sağlanan insanlar arasındaki sosyal ilişkidir. Günümüzde insanlar arasındaki sosyal ilişkiyi kuran "imaj" kolleksiyonlarından biri de kuşkusuz sosyal medyada sunuluyor.

Sıradan insanların **Facebook** üzerinden aile fotoğraflarını yayınlamasından ya da **Instagram**'da ayaklarının fotoğraflarını çekmesinden bahsetmiyoruz. Milyonlarca dolarlık bir sektör haline dönüşen, takipçilerle takip edilenler arasındaki ilişkiyi arz-talep düzeneğiyle birbirine bağlayan ve dev paraların döndüğü yeni bir sektör var. Bunu artık hepimiz biliyoruz; takipçi sayısı artan hesaplara çeşitli markalar sponsor olmaya başlıyorlar. Bir süre sonra bu hesapların sahiplerinin işi, para kazandıkları mesleği bu oluyor; yani sosyal medya ikonu olarak ürün pazarlamak. Üstelik takip edenler de bunu bildiklerinden, aradaki ilişki son derece enteresan boyutlara varıyor.

Vlogger'ların **YouTube** videolarını izleyenler, Instagram hesaplarına yorum yapanlar, bu hesapların sahipleri hakkında inanılaz derecede cüretkar yorumlar yapma hakkını kendinde buluyorlar. Belki de pazarlanan ürünle beraber, ürünü sunan da bir "ürün" halini almaya başlıyor yavaş yavaş. Zira bu insanlar bu ürünleri yaşam şekillerinin bir parçasıymış gibi sunuyorlar.

Eğer YouTube hesaplarını takip ediyorsanız, son zamanlarda kanallarında makyaj videoları ya da moda ve stil videoları hazırlayanların artık "**vlog**" da hazırlamaya başladığını da biliyorsunuzdur. Vloglar, tamamen birer stil ikonuna dönen ve günlük hayatta yaptığı her şey merak konusu haline gelen bu "ünsüz ünlüler"in günlük hayatlarını kameraya alıp takipçilerine sundukları videolar. Gittikleri cafe'lerden yediklerine, alışverişte neler aldıklarından nerede yaşadıklarına, evlerinin içinden gece yatmadan nasıl bakım yaptıklarına kadar her şey ortada, her şey "paylaşılıyor". Ve insanlar arkadaşları olsa yapmayacakları yorumları, bilgisayar ekranında gördükleri ve hiç tanımadıkları bu insanlar için en acımasızından ve en saygısızından dillendiriyorlar. Öte yandan bu cüretli yorumcular da belki bir **Gelinlerin Tatlı Telaşı**'nda, belki başka bir teşhir grubunda kendilerini, evlerini, hayatlarını, "isim vermeden" sunuyor ve kırıcı yorumlarla kendilerini terbiye ediyorlar. Başka bir deyişle, inanılmaz bir "sunu" düzeneğinin içindeyiz.

Ecnebi vlogger'lar mahrem meselesini Türkiye'deki vlogger'lardan bir tık daha ileriye taşımışlar ve paylaşılanlar arasında iç çamaşırlarından sevgililerle yaşanan cinsel problemlere kadar en kişisel hikayeler bile yer alıyor. Bu gencecik adamlar ve kadınlar, sürekli sosyal medyanın ve bu yeni paylaşım çılgınlığının onlara ne kadar da iyi geldiğinden dem vururlarken; bu durumda yanlış bir şeyler olduğu da aslında gözlerden kaçmıyordu. Ahlaki olarak yanlıştan bahsetmiyoruz; bir şeyler yolunda değildi, eksikti, hatalıydı, olması gerektiği gibiydi bu yeni sosyal medya düzeneğinde.

Ve insanlar arkadaşları olsa yapmayacakları yorumları, bilgisayar ekranında gördükleri ve hiç tanımadıkları bu insanlar için en acımasızından ve en saygısızından dillendiriyorlar.

Beğenilerin artması ile kendini mutlu hisseden, gelen kırıcı yorumlarla yıkılan ve hayatlarını aslında var olmayan bir gerçeklikte, sanalda sürdüren bu genç insanlar, büyük ve süslü gösterimizin neresinde duruyordu? Pek çok uzmanın "reklamın ve pazarlamanın geleceği" olarak gördükleri sosyal medya, kimi nasıl ve ne derece tüketiyordu? Bilirsiniz; bir yerde bir yanlış varsa o işin kokusu öyle veya böyle çıkar. Netekim ilk s.o.s'ler gelmeye başladı bile.

Geçtiğimiz günlerde **Buzzfeed** gibi eğlence sitelerinden **The Guardian** gibi portal uzantılı ciddi gazetelere kadar yabancı pek çok yayının gördüğü ve bir anlamda medyada olay yaratan bir hadise gerçekleşti. Avustralyalı 18 yaşındaki sosyal medya ikonu **Essena O'Neil;** 600 bine yakın Instagram, 300 bine yakın YouTube takipçisine ve sosyal medya üzerinden kazandığı binlerce dolara aldırış etmeden, hesaplarında yayınladığı 2000'den fazla ürün pazarlamalı fotoğrafı sildi ve hesabının adını "**Sosyal Meyda Gerçek Hayat Değildir**" olarak değiştirdi. Daha da ilginci; bu hamleden sonra daha önce yayınladığı bazı fotoğrafları tekrar yayınladı. Ama bu sefer o fotoğraflar ardında yaşananları, bu süre zarfında hayatında olanları ve gerçekleri anlatıyordu.

"Hadi Bu Oyunu Bozalım!"

18 yaşındaki Essena O'Neil'ın tüm fotoğraflarını sildikten ve bazılarını yayınladıktan sonra hesabında yazdıkları gerçekten de son yılların en kolay reklam sektörü halini alan ve binlerce doların döndüğü bu yepisyeni sektör hakkında gerçekleri de su yüzüne çıkarıyor. O'Neil şöyle diyor;

"Ergenlik dönememin büyük bir kısmını farkında olmadan bir sosyal medya bağımlısı olarak geçirdim. Sosyal medyaya, sosyal kabul görmeye, onaylanmaya, sosyal statüye ve görünüşüme bağımlıydım. Benim kullandığım şekliyle sosyal medya gerçek değil. Like'lara ve yorumlardaki onaylamalara dayalı sahte bir sistem. 15 yaşında bir bireyin ölçüsüz ve aşırı egzersiz yapması hedef koymak değildir."

O'Neil daha sonra da "hadi bu oyunu bozalım" adıyla yeni bir siteyi yayına soktu (www.letsbegamechangers.com). 18 yaşındaki Essena'nın yaptığı, büyük hayranlık uyandıran bazı fotoğraflarını yeniden yayınlamak ve kendisinin sadece bir imajdan ibaret olmadığını yüksek sesle söylemek aslında.

Yayınladığı ve muhteşem gülümsemesiyle dikkat çeken bir fotoğrafının altına "burada her gün kullandığım kozmetikler yüzünden akne problemi yaşıyorum. Ama onları saklamak için çok ağır makyaj yapıyorum. Gülümsüyorum, çünkü böyle iyi gözüktüğüme inanıyorum" yazıyor. Plajda poz verdiği bir fotoğrafta, karnının o şekilde dümdüz görünebilmesi için aynı pozu 100'den fazla kez çektiğini, o fotoğrafı yakalayabilmek için o gün hiçbir şey yemediğini ve o gün küçük kız kardeşini azarladığını paylaşıyor.

Bir diğer fotoğrafında beyaz bir elbiseyle gayet hoş gözüken Essena, o fotoğrafın kendisini inanılmaz derecede yalnız hissettirdiğini not düşmüş. Bir başka fotoğrafta Essena gene düz karnının fotoğrafını çekmiş ve o gün, tüm gün boyunca hayatında kendini mutlu hissettiren tek şeyin bu fotoğrafı çekebilmiş olmak olduğunu yazmış. Bikiniyle poz verdiği ve daha önce yayınladığı bir fotoğrafında sunduğunun,

aksoyezgi@gmail.com

bir anlamda pazarladığının 16 yaşındaki bedeni olduğunu belirtiyor ve mükemmel gözüktüğü bu fotoğrafın onu son derece kendine güvensiz hissettirdiğini söylüyor şimdi. Bir zamanlar, yani çocukken yazı yazmaktan, sanatsal bir şeyler üretmekten ve başka pek çok ifade biçiminden keyif aldığını, ancak sosyal medya ikonu haline geldikten sonra bunların hiçbirini yapmaktan keyif alamadığını da ekliyor. Depresyona sürüklendiğinden ve hayatının "iyi imaj vermek"ten ibaret olduğundan bahsediyor. "Neyin var kızım hey, rüya hayat yaşıyorsun" diyeceklere de şimdiden cevap veriyor: "peki öyleyse neden bu kadar yalnız ve güvensiz hissediyorum..."

Essena O'Neil ayrıca diyor ki, "Instagram kızlarına bakıyorsanız ve eğer birisi bir markayı tag'lemişse, yüzde 99 ihtimalle o kıyafeti giymek ya da o ürünü kullanmak için para almıştır. Aksini söylese bile almıştır. Bunda yanlış bir şey yok belki, ama bu gerçeklerin bilinmesi gerekiyor." Essena ayrıca "**haberim yokmuş gibi çek panpa**"nın bir Instagram gerçeği olduğunu da belirtmiş. Instagram'da sunulan ve "habersiz ve doğal" çekildiği sunulan pek çok fotoğrafın aslında saatlerce üzerinde çalışılarak, defalarca çekildiğini söylüyor.

Essena sosyal medya ikonluğunun yıpratıcı ve bireyi tüketici bir uğraş olduğuna, sadece tek bir selfie çekmek için saatler harcadığını, defalarca çekip sildiğini ve en beğendiğini bile çeşitli aplikasyonlarla daha da mükemmelleştirmek için uğraştığını fark ettiğinde karar vermiş. Sosyal medyayı bırakmaya ise, bir seyahatteyken telefonunu bir hafta boyunca kapadığında ve sosyal medya olmadığında kim olduğunu bilemediğini anladığında karar vermiş. YouTube'da yayınladığı son videosunda da sosyal medyadaki gücünün en yüksek olduğu zamanların kendini en sefil hissettiği zamanlar olduğunu söylüyor.

Sadece Instagram'a konulmak üzere saatlerce süren profesyonel foto çekimlerden, kendinden daha "ünlü" ikonların ondan bile mutsuz ve depresif olduğundan söz ediyor. Eğer bir fotoğrafta herhangi bir markanın ürünü görünürse, o markanın mail attığından ve kelimesi kelimesine o ürün hakkında Instagram hesabında ne söylemesi gerektiğini belirttiklerini anlatıyor. "**Şirketler sosyal medyanın gücünü biliyor, görüyor ve bunu suistimal ediyorlar**" diyor.

Essena O'Neil 12 yaşında sosyal medya ikonlarının hayranı olmuş ve onlar gibi olmadığı için kendini depresif hissetmeye başlamış. Kelimenin tam anlamıyla Instagram ve YouTube üzerinden tüm ünlü hesapları "stalk"lamaya başlamış ve 6 yılda 1 milyona yakın takipçiye ulaşmış. Sonra da bağımlılığının sınırları giderek genişlemiş ne yazık ki.

10 bin takipçiye sahip olmanın büyük hedef olduğundan, rüya gibi bir şey olduğundan söz ediyor. Ancak bunun onu sadece bir günlüğüne tatmin ettiğini, ertesi gün hedefin 100 bine çıktığını ve ona ulaşana kadar gene mutsuz olduğunu söylüyor. 100 bine ulaşınca hedef hemen 200 bine çıkıyor. Sosyal medya Essena için dozu sürekli artan bir uyuşturucuya dönüşüyor. Şimdi sosyal medyayı bırakmasının nedeninin 12 yaşındaki hali olduğunu da ekliyor. Çünkü o gün kendini mutsuz hisseden küçük kızın, bugün arzuladıklarına sahip olduğu halde daha mutsuz ve çaresiz olduğunu söylüyor.

Ancak işin enteresan yanı, Essena O'Neil şuanda birkaç gün önce olduğundan bile daha büyük bir ikon halini almış durumda. Twitter'da herkes onu konuşuyor, adına yazılmış makaleler bir anda artmış ve 270 bin kişinin abone olduğu hesabında yayınladığı sosyal medya ikonluğunu neden bıraktığına dair video 1 milyon 350 bin kişi tarafından izlenmiş ve sayı giderek artıyor. Görünüşe göre Essena sesini tahmininden de büyük kitlelere ulaştırmayı başardı. Ancak kendisi kendi ününe yenik mi düşecek, yoksa bu dik duruşu hayatını mı değiştirecek göreceğiz. Daha doğrusu belki de göremeyeceğiz. Eğer göremezsek, Essena'nın başarılı olduğunu da anlamış olacağız...

SOĞUK ALINGANLIĞI

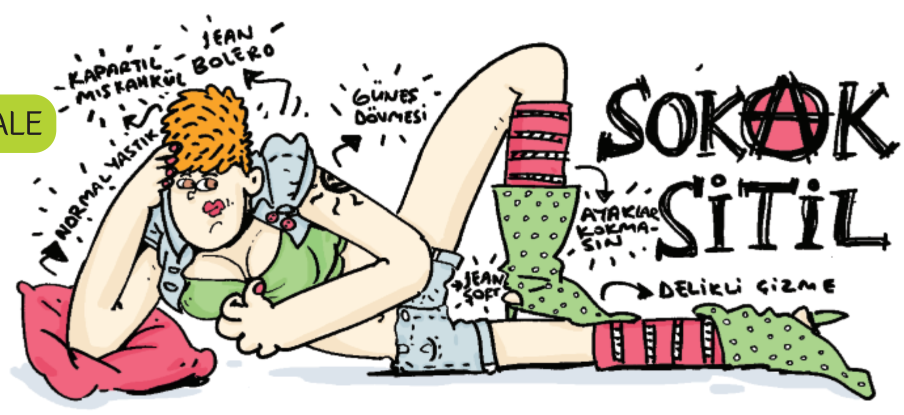

7-15 Kasım Beylikdüzü Tüyap Kitap Fuarı'nda Cumartesi-Pazar okurlarımızı, sevenlerimizi imza, muhabbet, çaya bekliyoruz. Biz orada olacağız.

BAYAN YANI

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Kayabayt Kordon
İnternet Teknolojileri Uzmanı

Kayabayt beyciğim, kafandaki kavuniçi bir bere mi yoksa direk kavunu mu giydin seçemiyorum. İlk gördüğümdeyse dev bir limon sıkacağı dünyamıza doğru yaklaşıyor sandım. Gömleğinin çingene pembesi dünyadaki tüm çingenelere yeter çingene olmayanları bile doyuracak kadar pembe kalır. Peki senden bu pembeyi alsak geri neyin kalır ki? Söyleyeyim. 16 evi kaosa sürükleyecek düzeyde kabloyu bünyene toplamışsın. Radyasyon için cebinde kaktüs bulundurmanı öneririm. Eminim kaynananın adını kuyruklu sıçan koymuşsundur sen, ayak hareketinden anladım. Çay tepsine de hap, ot ve roc koymuş olmayasın bebeğim. Yok yapmazsın, temiz aile çocuğusun belli. Gözlüğüne ve sanki boynuna 5 yaşında takılmış ve o tarihten beri çıkarılamamış beraberce büyüyüp serpildiğin kolyene 10 puan veriyor kuduuuur kudduuuur diyorum.

Suatcan Serpil Semerkant
Sağlıklı Yaşam Gurusu

Suatcan hanım, menemen desenli gömleğiniz belki bir brunch daveti için şık bir seçim olabilir. Çoraplarınızın caart yeşili direk yeşil soğan çağrışımı uyandırdı bende. Hatta kalıbımı basarım o asker postallarının içinde ayakların yeşil soğan gibi kokuyordur. Kokusu burnuma kadar geldi ve şu an burnumun direği kırılmak üzere. Ezilmiş pestil yapılmış sarımsak görünümlü kolyen şık. O jile ne ayol? Anılara bağlılık güzel ancak anaokulu jileni giymen biraz tuhaf kaçmış. Hadi öptüm şeker...

Derin Mestan Akarcalar
Havaalanı Kule Görevlisi

Mestan hanım omuzlarınız bu kadar genişse Alman gülle takımından olmalısınız yok değilse bunlar vatka ve tasarımın sahibi kör olmuştur. Evcil kurbanlık koçunuz çok şeker çantanızla çok uyumlu olmuş. Belli ki anneniz ayağını sıcak tut demiş ama bu stilettolarla çorap giy dememiştir herhalde.Belki de stil düşmanıdır ve demiştir. Stilettoların üstündeki parlak şeyler sanıyorum sinek kanadı. Gözlükler iğrenç ötesi, dev bir hamamböceği yaklaşıyor hissine kapıldım..

Tijen Fasıla Belediye Temizlik İşleri

Gömleğiniz sanıyorum bavuldan bozma Tijen hanımcığım zira geçtiğiniz pasaport noktalarının yapıştırıldığı damga pulları hala üzerinizde duruyor. Bacağınızın dizden aşağısını sanırım yılan soktu ve zehir yukarı çıkmasın diye iple boğdunuz. Geçmiş olsun. Dedenizin fesi ve katıldığı savaşlardan kalma madalyalar çok şık. Pekala onları bir kuyumcuya okutup şık bir çizme alabilirsiniz.Hatta almalısınız. Çünkü bu ayağınızdaki laylon çizmeler iş çizmeleriniz olmalı. Kol saatinizin hatırına bizimlesiniz diyorum...

Berinaz Deriko
Vatman

Sanırım baskıda bir hata oldu Berinazcığım, vatman olduğunu zannetmiyorum. Daha çok national geografic te yarı zamanlı leopar yarı zamanlı yılan olarak çalışan birine benziyorsun. Ayaklarına giydigin çizmeler çizmeden çok mafya tarafından ayaklarına beton bağlanmışa benziyor. Maskeni sevdim, saçınla çok uyumlu öptm muck kib...

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

Raziye İçoğlu
raziyeicoglu@gmail.com

• **"İyi ki sevgilim yok.!"** dedirtecek o kadar çok adam var ki yeryüzünde...

• Tatile, balayına, gidilen heryere ve eve sürekli iş getiren EX'in, ıssız bir adaya düşse yanına alacağı 3 şeyin 3üde iş olurdu yine...

• EX'ler için hayatın anlamı; "**hayat kısa**, vaktin varken sevmediğini kadınına haykır, doya doya **aldat**, sevdiğine **şiddet uygula**, bunları yapmaya bir daha zamanın olmayabilir, sonra bunları yaşamadığın için çok pişman olursun**, bütün bunları çok geç olmadan yaşa**" ...

• Ben de EX'in hiç gitmeyeceğini sanıyordum, tıpkı koltuğu bırakamayan devlet lideri gibi salondaki 3'lü ve 2'li kanapeleri bırakamayacağının umutsuzluğuna kapılmıştım...

• Şükür ki EX ilişkim TV. Kadın Programına çıkamadan bitti... Toplumumuzda iki türlü ilişki bitirme şekli var, Kadın Programında seyredilerek, Kadın Programı seyrederek...

• EX ile uyurken yorganı çekmesin diye içgüdüsel irade ile yorganı tutmaktan her sabah yumruklarım acıyarak uyanıyordum. Evlilik bitti, EX gitti, yorgan örttü...

• Hep **"sen daha iyilerine lâyıksın"**

diyen sevgililer, EX'ler, kocalar tarafından aldatıldık..

• EX'in üzerinize estirdiği şiddetli travmatik tahribattın duygu derecesi, hava durumu tahmin raporu gibidir. Soğuksa hissedilen daha soğuk, sıcaksa hissedilen daha sıcaktır hep...

• Sen EX'in her gıcıklığına tahammül edersen, senin seçimlerinin gıcık olduğunu düşünüp gider... Kendi gıcıklığına tahammül bile olsa, gıcık seçimleri olan birini hiç kimse istemez...

• EX, aldattığını söylediği gün, evlilik yıldönümümüz, balkonda yenen yemek ve masada börek vardı. Börek sadece bitişe şahitti ve diğer kadının yuvasının temellerini kurtardı...

KADIN YANIM

• Sokakta bankta yanıma oturup, **"Diyetisyene tonla para verdim, aç kaldım bir dirhem zayıflayamadım. O parayı ailecek yeseydik daha iyiydi"** diye dertleşen kadın, obezitenin ana fikridir. Diyetisyen paralı olduğu için obezite sorunu çözülemiyor. Bol paralarla yemek yenirken, bol paralarla yemek yenmemesini hiç kimse hazmediyor...

• Herkes ıssız adaya düşse, bana işsiz ada kalır düşmek için...

• Wi-Fi yoksa akıllı telefon internet için çatır çatır kontörden yiyor. Aklı GSM şirketine anlaşılan...

• **"Bende de gizli diyet var"**...

• Hem kadınız, hem mizahçıyız. Hayatta kalabilmemiz için tehlike içinde tehlikeyiz.

• Hala, bir sürü konuda bir sürü ümidim var...

• Bu sene çok ilişki bitirdik...

• Kimse değişmez, değişemez, kendimden biliyorum.

• Aşırı sıcaklardan yakındıktan sonra Eylül ayında sanal sayfamda **"ayak üşümesi ne güzelmiş meğerse"** diye bir gönderi paylaşmıştım, biri beğen yapmış ve sadece bir gülücük işareti ile yorum yazmıştı. Hemen profiline baktığımda tekerlekli sandalyede oturan bir delikanlı vardı. Ayağını bile hissetmeyen birine çok büyük bir şımarıklık yapmıştım. Aslında onun hislerine tercüman olmuştum belki, ama çok utandım. Hala utanırım. Ayağını hissedemeyen insanlar var ve sen mevsim sıcakları bitmiş sonbahara geçmişsin ayağın üşümüş falan filan... **"keşke hissetsem hep sıcaktan yansa"** diye dualar eden, dilekler dileyen insanlar varken **"sen kocaman bir şımarıksın"** dedim kendi kendime....

ANANELER

• Kendimi bildim bileli, aklım yettiğinden beri, dün de, bugün de her zaman, annem babama **"Aaahh..ahh. ailenin yanında ve her yerde, her şeyi hep bu gülmen yüzünden kaybettin"** der. Babam ve onun gibi bütün gülmeyi sevenlerin heryerde kaybettiği, madden, manen her şeyi kayıptan kurtarmak, kazanca çevirmek için mizah yolundayız hepimiz...

EVLENSEL MESELELER

• Sokaktan birlikte eve girdiğimizde, **şaşmaz rutin EX** anahtarlarını sehpaya fırlatır ve hemen ayaklarını orta sehpaya uzatarak televizyon karşısındaki koltuğa otururdu... Ben **ev üstü** denen rahatları giymeden önce, hemen dipfrizden pişecek bir şeyler çıkarmaya giderdim hep **..**

• **"Evlenirken sadece eşinle değil ailesi ile de evleniyorsun sözü"** var ise bu karını şiddetle öldürürken, bütün ailesini vurmak, deşmek anlamına gelmemeli.

• Evli çiftlere yöneltilen; **"nasıl tanıştınız?"** sorusuna verecekleri anlatım, ilişkiye bakışlarını ve hatta kendi kişiliklerini ve hatta evliliğin gidişatını belirler...

GÜNDEMLİK KAYNIYOR

• Bunlarda yazılır mı? Hepimiz yaşıyoruz aynı şeyleri... İşte tam da bu sebepten yazılır zaten...

• **EKRAN TEPİK...** Tv. Haberlerde bir teyze çıkmıştı; evinde yapılan çekimde kendisine uzatılan mikrofono, doğalgazlı sobasını yakmak yerine, ısınmak için evin içinde zıplayıp, danslar ettiği söylemişti, kamera karşısında hoplayıp, zıplayarak. Ve bazen insanoğluna açlık da vals gibi bir şeyler yaptırabilir...

• Devlet erkânı meğerse sektörü kurmandan önce üretime geçmişler, ölü sayısı ölü yıkayıcısından çok olunca büyük açığı fark etmişlerdi... Önce cenaze levazımatçı sektörünü çoğaltıp, sonra cenaze üretimine geçmek lâzım geldiğine karar vermişlerdi..

• **#SaatKaçTürkiye** Uzun yol otobüsünün saati Türkiye saatinden 22 dakika geri, Türkiye saati dünya saatinden 1 saat ileri, elektronik cihazım otomatik geri alınmış dünya saatinde ve yolculuğum süresince gözüm otobüsün derece & saat gösteren dijitaline iliştikçe, 13 saatlik yolculuğum ilkokul problemi **aslında saat = *eksi 1saat ve artı 22 dakika*.** hesabı ile geçti.

• 7den 77ye herkesin aklının yetebildiği basitlikte bir siyaset var ortada dönen. O yüzden kolay anlayabildikleri için maç taraftarının takım tutması gibi seçim yapılıyor.

• Hemen her konuda tercih ettiklerim değil, tercih etmediklerim kesin belli.

• **BAŞIMIZA HER NE GELİYORSA BAŞ ROLDE AYAKKABILAR VAR...** Artık kadınlar **"Aayy! bunu üretenden Allah razı olsun"** diyerekten, günlerinde, ev oturmalarına gittiğinde çantalarında çizme tipleride mevcut olan galoşlar götürüyorlar, keza evimde terlik dolabında bir kutu galoş bulunduruyorum. 2000 yılında ameliyat olduğum devlet hastanesinin hasta ziyaret saatlerinde öğlen 1 tl. akşamüzeri 5 tl. fiat biçilerek ziyaretçilere para ile satılıyordu. Öğlene göre beş kat olan, 5liralık saat çok tenha oluyordu ve Güneri Abim o saat geliyordu hep ziyaretime. İnsanlar ceplerinde saklıyorlar ve ertesi gün kullanıyorlar ve hatta ödünçleşiyorlardı mavi, pembe galoşları... ***Ve bu***

sezonun modasına yine ayakkabı ile girmek damgasını vurdu. En az 15 yıldan beri, Beyaz eşya teknik servis elemanları evime gelip gittikten sonra bağlı olduğu kuruluş yetkilileri servis elemanından şikayetlenebilmemiz için telefonla aradıklarında sordukları sorulardan ilki; **"ayağına galoşlarını giydi mi?"...** Elemanın puanından kesecekler şayet yanında getirdiği galoşları ayağına giymemişse... Nasıl olsa evde tadilat var diye EX bile ayakkabı ile dolaşıyorken, servis elamanı galoşlarını giyiyor, hatta arabasından malzeme getirmeye giderken, çıkarıp ayakkabısını giyiyor, gelince yeniden galoşunu giyiyor, terlik teklif etmiş olmama rağmen ev sahibine hürmet adına...

Ahhh ne bilirdik ki? meğerse galoş hayat kurtarırmış, meğerse galoş hayat memat meselesiymiş... meğerse galoşa puan biçilemezmiş... meğerse galoştan puan kesmek can almaktan daha zormuş... Teknik servis elemanı olsan ayakkabı ile bir eve girsen, puanın kesilir, işinden olursun, ama başka bir şeysen **"ayakkabı ile girmeyin, galoş giyin"** diyen ev sahibinin en sabisini vurursun...

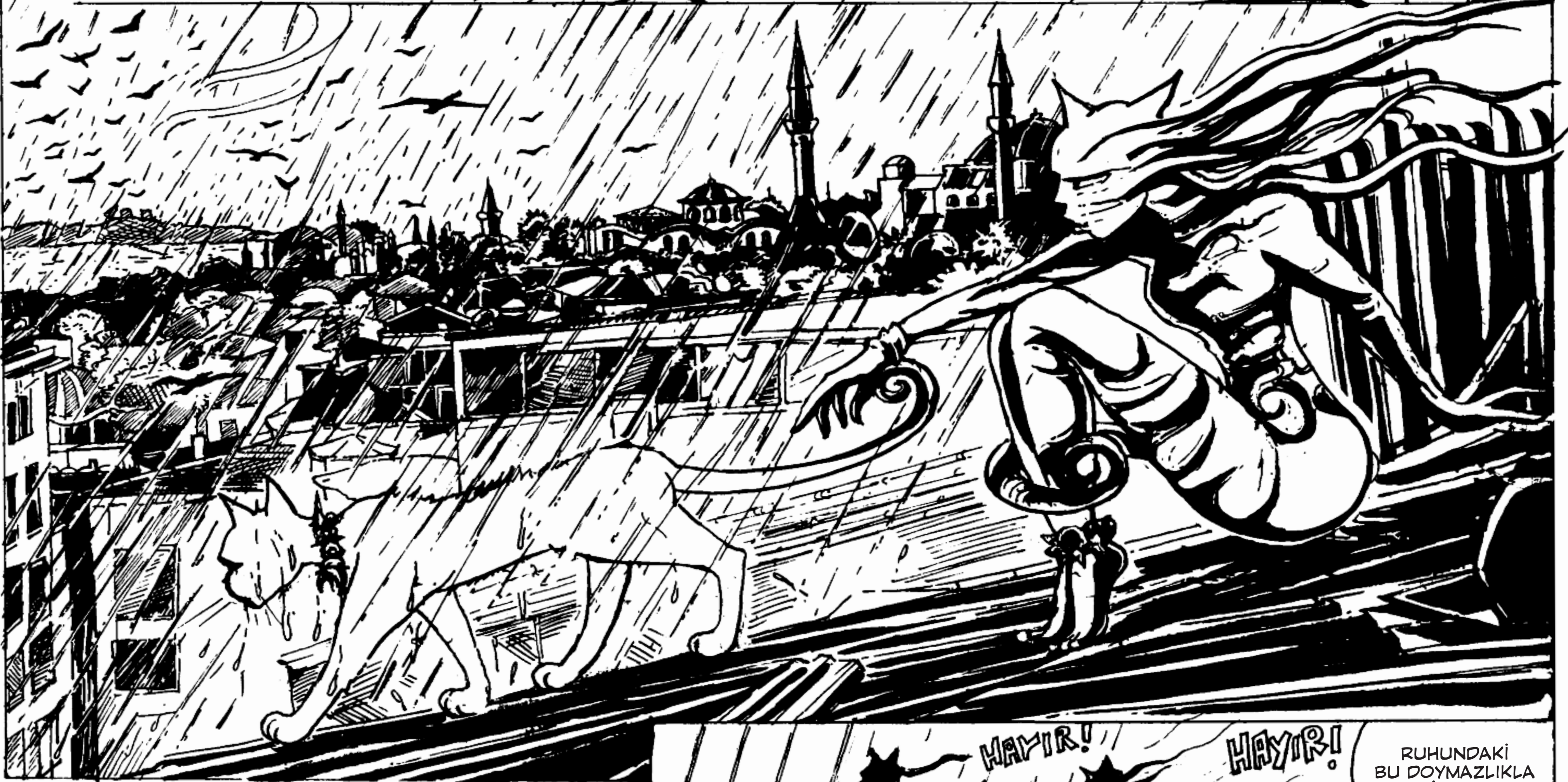
Ve yazıklar olsun ki, en içler acısı ki; ilgili görsel aramak için, internet sağlayıcısının arama motoruna **"teknik servis elemanlı galoş"** yazdığımda **#DilekDoğan** kızımızın güzel gözlü fotoları da çıkıyor...

Kedi Kadın

İstanbul'un Kedi Kadın'ı güçlerini kaybeder. Büyük bir umutsuzlukla şehri terkederek uzaklardaki bir aşkın peşine sürüklenir. Etkisinden kurtulamadığı, çarpışmalı, imkansız bir aşkın hastalığıyla mücadele ediyordur...

Elif Nurşad

Kendine gel! Yerini bil. Unutma gerçeğini! Sana sunulanlar boşuna değil. Sadece açlığını yatıştırmak için gitmedin mi? Bedenini verdin, ruhun da mı orda kaldı? Bekleyen çok şey var!! Teslim olma, ateşini söndürmesine izin verme...

BİRDEN NASIL BU KADAR KAPTIRDIN KENDİNİ? SADECE İZ BIRAKMAK İSTEDİN, KAÇIP GELDİN İŞTE! İSTEDİĞİN BU DEĞİL MİYDİ? NEDEN ŞİMDİ ONU DÜŞÜNÜYORSUN?

HAYIR!

HAYIR!

RUHUNDAKİ BU DOYMAZLIKLA KARELİ TAŞLARDA YÜRÜNMÜYOR!

O SENİ İSTEDİ, O SENİ GERÇEKTEN İSTEDİ. BİLEKLERİNDEN TUTUP, SENİ DUVARA YAPIŞTIRMAYI O KADAR İSTEDİ Kİ! BİLİYORSUN. HİSSETTİN... AMA GİTMEME İZİN VERDİ, NEDEN?

NE YANİ PEŞİNDEN Mİ GELECEĞİNİ SANDIN?

HA HA HA HA

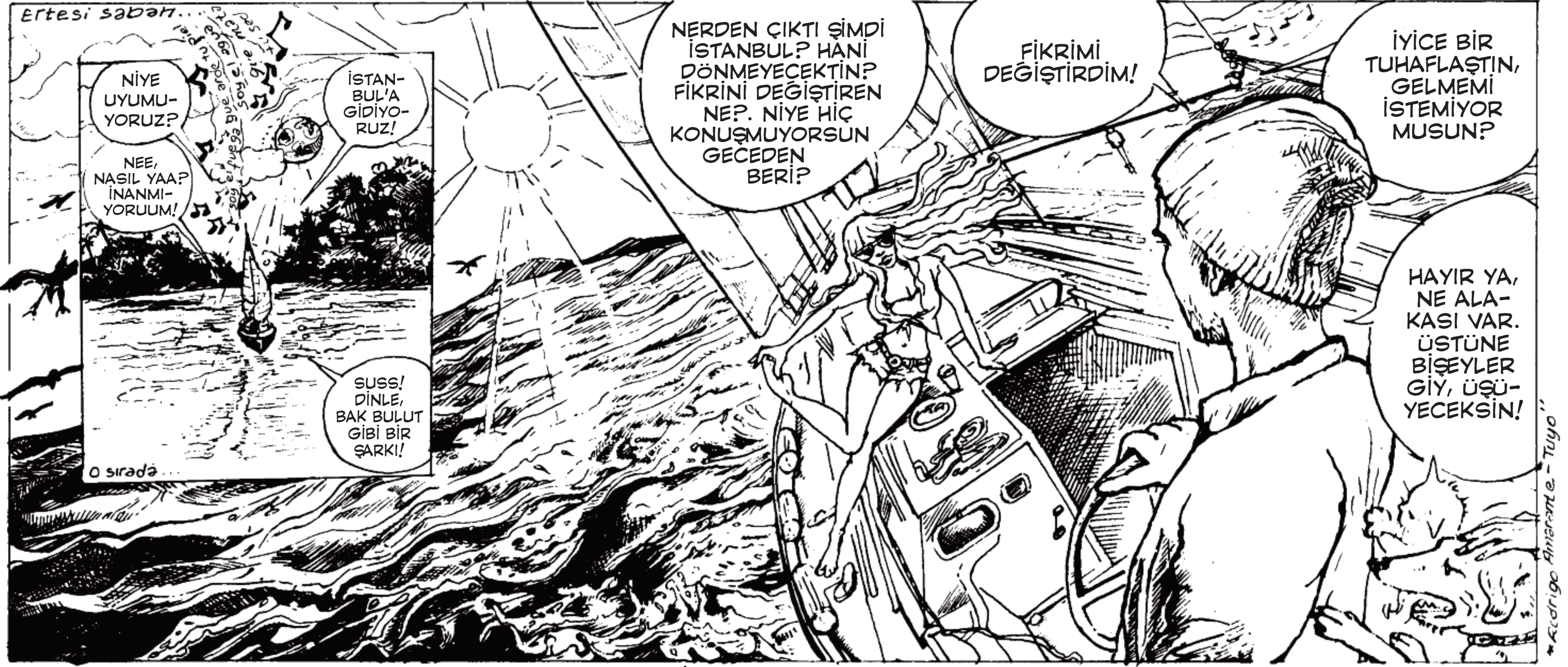
İHTİYAÇSIZ OLMAK NE HADDİME! ANCAK İÇİMDEKİ KOYU KIRMIZI KANIM,DURDUK YERE KÖPÜRMÜYOR! OYSA SİYAH PARLAK TÜYLERİM VAR BENİM, ZAPTEDEMEDİĞİM. BİL Kİ BU HERKESİ HUZURSUZ EDER. GECENİN KARANLIĞI NEYSE Kİ DAHA DA ÖRTÜYOR, GECENİN IŞIĞINDA NE KADAR DEHŞET SAÇSAMDA!

BU AŞK SENİ ÖLDÜRÜR. PAÇAVRA GİBİ DÜŞERSİN AŞAĞI. BİTİRİR, HARCAR SENİ. HA HA HA!

SEN BİR YARATIKSIN. ONUN HAYATINDA HİÇ BİR YERİN YOK. HAYDİ ŞİMDİ!

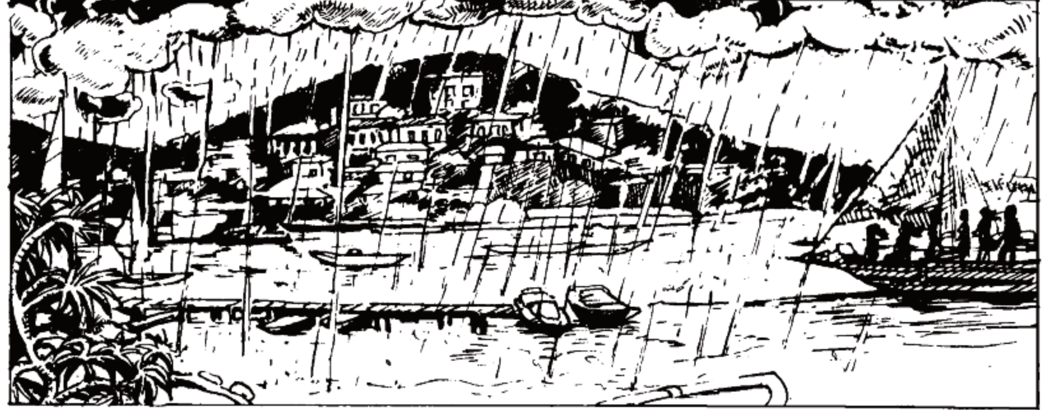
AHHH! SONUNDA BU KESKİNLİĞİ HİSSETTİM YA, BÜTÜN DUYU-LARIM AÇIK!

Birden çakılı verdiğim bu taşın soğukluğu var üstümde. Gecenin ışığında parıldayan ıslak asfalt benim rengim. o oynak ışıklar aynı benim gibi. Tanımlayamazsın asla. Uzun bir sessizlikten sonra, tadını asla bilemediğin, adını veremediğin, omurgasız bir yaratığım; içine sızan...

İstanbul Büyükada

ÖZLEMİŞİM. SÜPERSİN. SEN VAR YA TAM ZAMANINDA GELDİN HA!
NİYE ATTIN KENDİNİ BURAYA. MERAK ETTİM. HANİ SEÇİMLERDEN ÖNCE GELMEYECEKTİN. NOOLDU OĞLUM?
Bİ SABAH TEKNEYE SİYAH BİR KEDİ GELDİ, SONRA BİRDEN KADINA DÖNÜŞTÜ. İNANILMAZ BÖYLE VAHŞİ BİR YARATIK. SONRAGECE Bİ BAKTIM, YANIMDA. OFFF, OLAMAZ BÖYLE BİRŞEY.
COŞMUŞSUN SEN COŞMUŞŞ!
İŞTE BURDA, ŞU AN!
In my heart
So you rightt
Heard you throypht
The window last night

CATWOMAN GELMİŞ MEKANA, ÖYLEYSE NE DİNLİYORUZ.. EVET İŞTE BU!
NE LAN BUU?
ŞENLİK VAR BU GECE DESENE?!
Dand dan dan
dan dan

Dan Dan dann
dan dann

You are gave Reborn
I can see your passionnate Horns
What you are Doing for me
In the Fight
Pulling out
When you cry it's like a butterfly
* Tito & Tarantula - When you cry

Got a Heinous storm Coming
You won't see me again
OHHH
Wh_ are doing me in the figh
Pulling out
you let me love you in your naughty gaudy charm

CATWOMAN NUMBER 1
In my heart
In my heart
In my heart
ÜSTÜME SIÇRATTIĞIN KANI YALAMAKTAN BÜYÜK ZEVK ALICAM, NASIL HOŞUNA GİTTİ Mİ

İpek Özsüslü'den eski Türk filmlerine dair bir güzelleme

İpek hanım güzel olduğu kadar da küstah bir çizer. Kafamı dikdörtgenler prizması gibi çizmiş.

İzzet Günay

Nayıır! Nolamaz!! Kör oldum!! Okuyamıyorum!!

Kartal Tibet

Kadın çizer dediğin taktın mı koluna yakışacak, çarptın mı duvara yapışacak. İpek hanımı bu güzel albümden dolayı tebrik ediyorum.

Kadir İnanır

Okuyamadım ama resimler güzel. İngilizce'ye ne zaman çevrilecek?

Tarantino

Görüyorum!!! Görüyorum!!! Harika bir albüm.

Kartal Tibet

Tüm Satış Noktalarında ve **'de**

"Madem dünya yalan, gülümseyelim o zaman..."

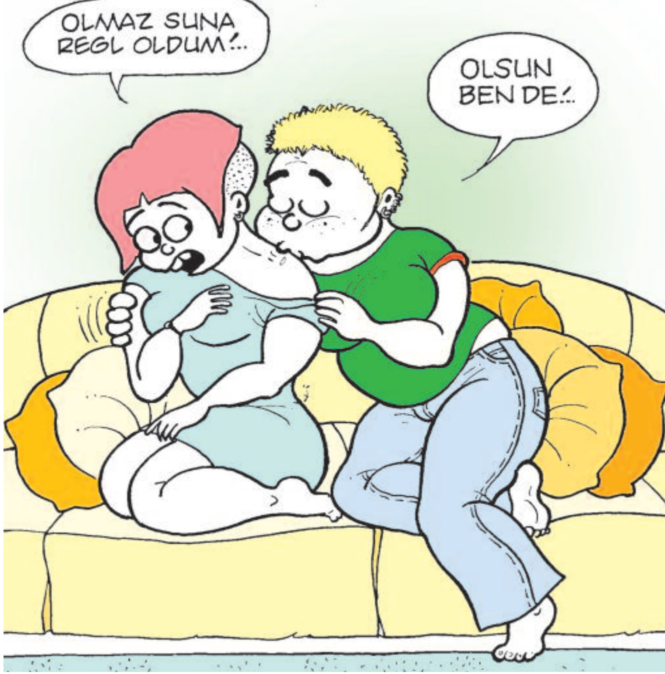
Feyhan Güver

Tüm Satış Noktalarında ve **'de**

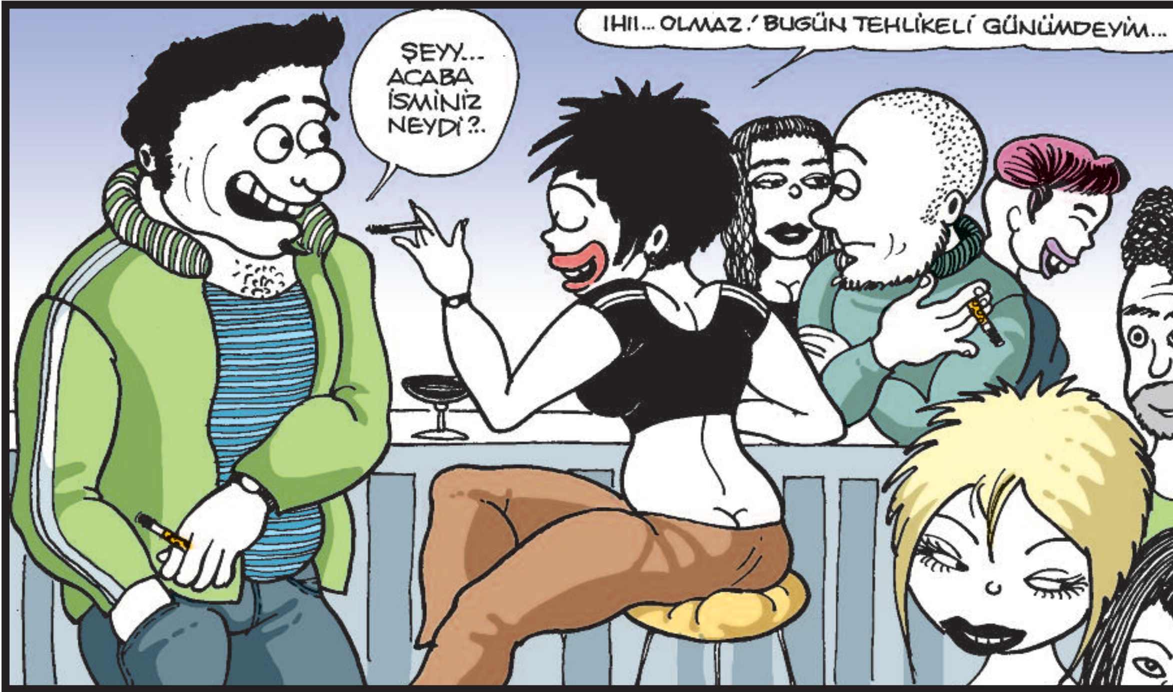
RAMIZE ERER

OLMAZ SUNA
REGL OLDUM!..
OLSUN
BEN DE!..

BEŞ YAŞIMDA BABAMA AŞIKTIM. SONRA İLKOKUL ÖĞRETMENİME, LİSEDE KIZ ARKADAŞIMIN ABİSİNE, SONRA DA BİR ARKADAŞIMIN KOCASINA AŞIK OLDUM. ŞİMDİ DE PATRONUMA DELİLER GİBİ AŞIĞIM KORAL.
BU KIZ BEN DE EKSİK OLAN ŞEYE OTORİTEYE AŞIK OLUYOR ABİ... PATRONUNA OLAN AŞKINI BU KADAR RAHAT ANLATAMAZDI YOKSA...

ŞEYY... ACABA İSMİNİZ NEYDİ?..
IHII... OLMAZ! BUGÜN TEHLİKELİ GÜNÜMDEYİM...

VALLAHİ ÜÇ AYLIK MI DESEM, BEŞ AYLIK MI?.. NUR TOPU GİBİ BİR OĞLAN ÇOCUĞU... SARIŞIN MI SARIŞIN... KİME ÇEKMİŞ BÖYLE?..
NE ULTRASON, NE TAHLİLLER... HİÇ BİRİ SAFİYE ABLANIN PRODÜKTÖR FAUNIN YERİNİ TUTAMAZ...

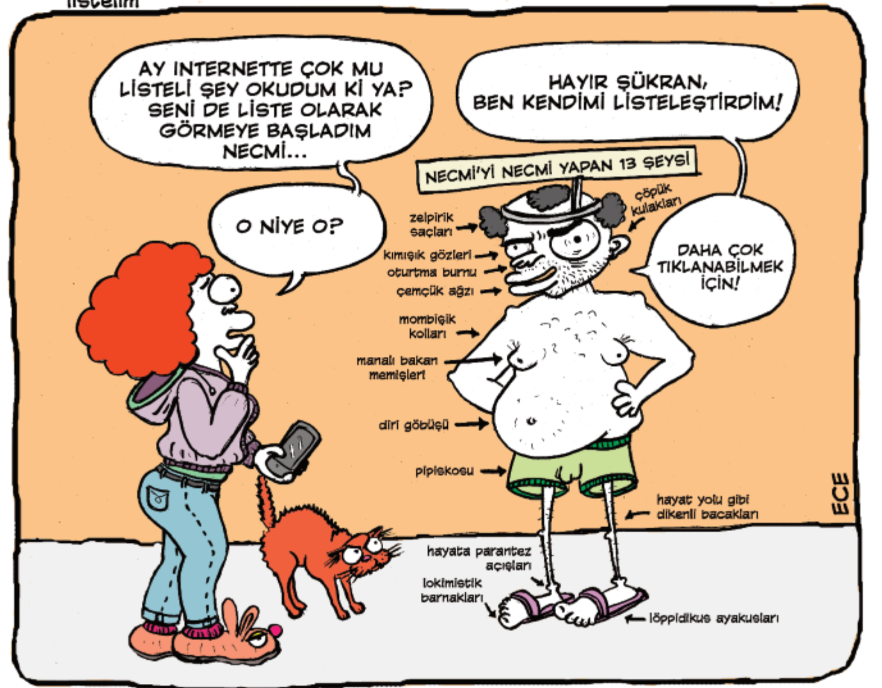
AYY! CANIM NASIL DA BİRDEN BOŞANMAK İSTEDİ... ŞÖÖLE TAZECİK AŞKLAR, YANINDA DA GITIR GITIR HEYECANLAR HIMM... DAYANAMIYCAM...

KİH KİH AUUV!..
EHİ EHİ!..
AA, AA... AAA... MUNİ...
KÖTÜ BİR NİYETİ YOK VALLA ADAMIMIN. ÇOCUKLUKTAN KALMA BİR ALIŞKANLIK... ORDA TAKILIP KALMIŞ... SAFTIR BİRAZ, ANLAMAZ ÖYLE ŞEYLERDEN...

Ece Burgaz

BAŞALTI ÖYKÜLERİ
Erhan Candan

ZEHRA ÖMEROĞLU
KARİKATÜRLER

Çizgi roman ve mizah albümlerinin adresi

CADDE

Taktik

feyhan güver

Platoniğe Mektuplar

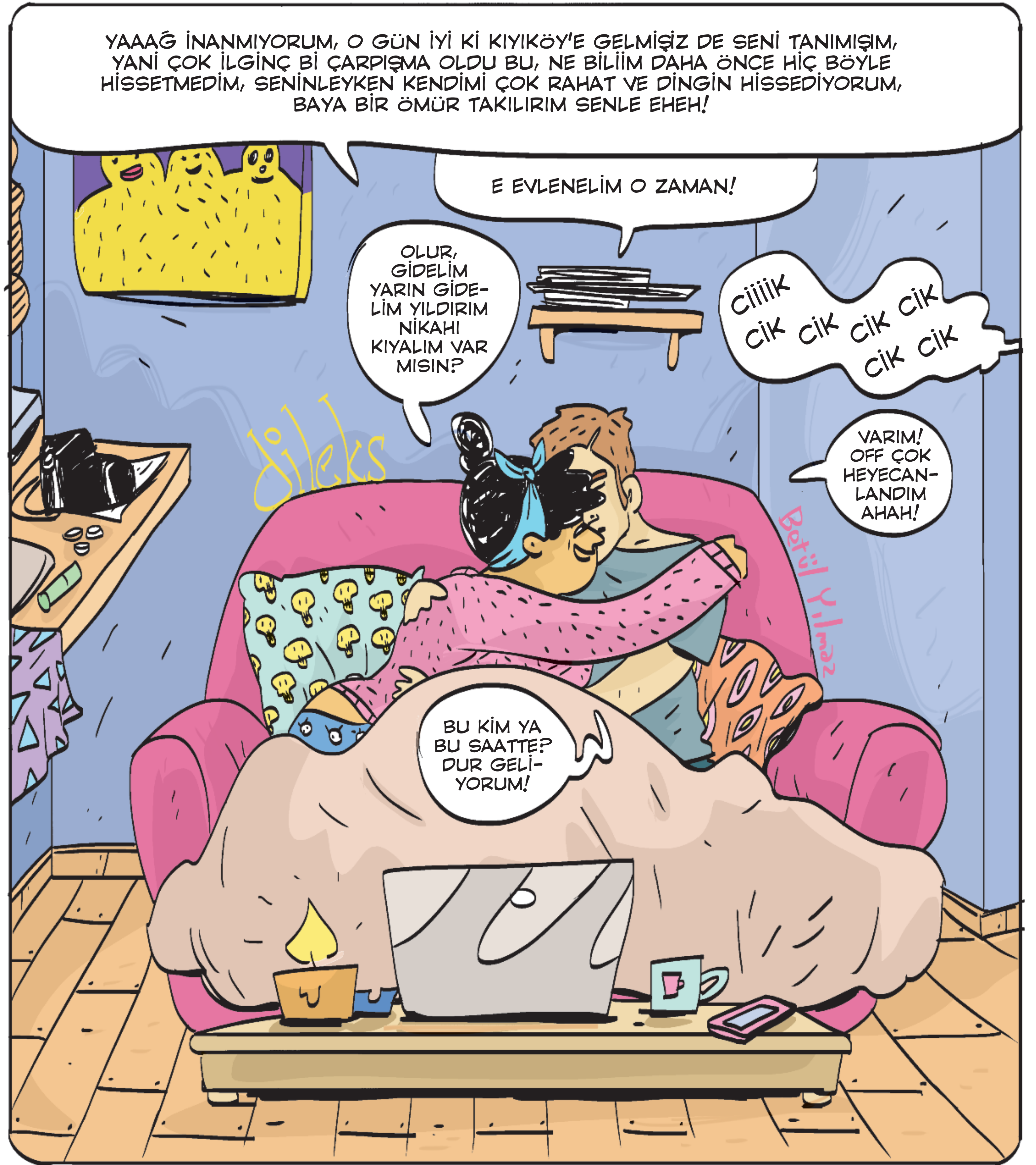
bayanyanidergi@gmail.com

Sevgili Bayan Yanı sizi çok sevdiğimi belirterek söze başlamak istiyorum. Ben okuldan bir çocuğa aşığım. Hani şu dershaneden bozma okullardan yani üniversiteye hazırlık. O tam bir inek . Dersten kafasını kaldırmıyor. Onunla yapabileceğim tek muhabbet testler , sorular oluyor. Bu yüzden deslere olan ilgim arttı. Kendime inanamıyorum. Eskiden okula gitmek benim için zulümdü. Şimdiyse iple çekiyorum ama onun biraz sosyalleşmesini de istiyorum. Onun gözünü nasıl açarım bilmem ya da belki açmamalıyım onu böyle saf bırakmalıyım. Zaten o zamanı gelince açılır.Karışığım biraz.

Rumuz: Eşit Ağırlık

Bu satırları yazdığıma inanamıyorum ama paylaşmazsam çatlarım galiba. 29 yaşındayım üst düzey bir firmada gayet iyi bir pozisyonda çalışıyorum , 3 dil biliyorum. Iki üniversite bitirdim. Kendimce güzel , çevresi tarafından da beğenilen biriyim. Herşey 3 ay önce başladı. Bir öğle arasında her nasılsa yalnız kalmıştım. Genelde yemeklerimizi plazada ya da ekipçe dışarıda yeriz. Neyse o gün yalnızdım ve her zaman gittiğimiz mekanlardan farklı olarak iş yerimin biraz uzağında esnaf lokantası diye tabir edebileğimiz şirin bir yere girdim. Garson birden ilgimi çekti. Acayip yakışıklıy , kaslı ve uzun boyluydu. Sanki Brad Pitt 'in Levent şubesiydi :) Aman allahım gülümsemesi o kadar güzeldi ki .Ben erkekte önce dişlere bakarım (hayır at seçmiyorum ama öyle :)) Dişleri o kadar güzeldi ki. Estetik diş yaptıracak kadar parası olduğunu sanmıyorum demek ki gerçekti. Belki de bana hizmet etmesi hoşuma gitti. Ondan etkilendim bilemiyorum. Çevremizdeki sürekli hizmet bekleyen ayılara o kadar çok alışmışız ki..Onun etrafımda dönmesi çok hoşuma gitti. O günden sonra sık sık o lokantaya gidiyorum tabi arkadaşları atlatmak için bin bir takla atarak. Ama nasıl olacak yani imkansız gibi geliyor. Zengin kız fakir oğlan mümkün müdür ? Lokantacı bile kıllanıyor gibi geliyor ya da ben işkilliyim. O lokantada bile o kadar eğreti o kadar şık duruyorum ki. Ne vazgeçebiliyorum onu görmekten ne de bu işte bir son görüyorum. Aramızdaki tek muhabbet bu arada , pilav az mıydı ? Ekmek yeterli mi ? Bir kez ekmek isteyeyim laf açılsın diye sepetteki bütün ekmekleri çantama sakladım. Kendime inanamıyorum. İşte böyle

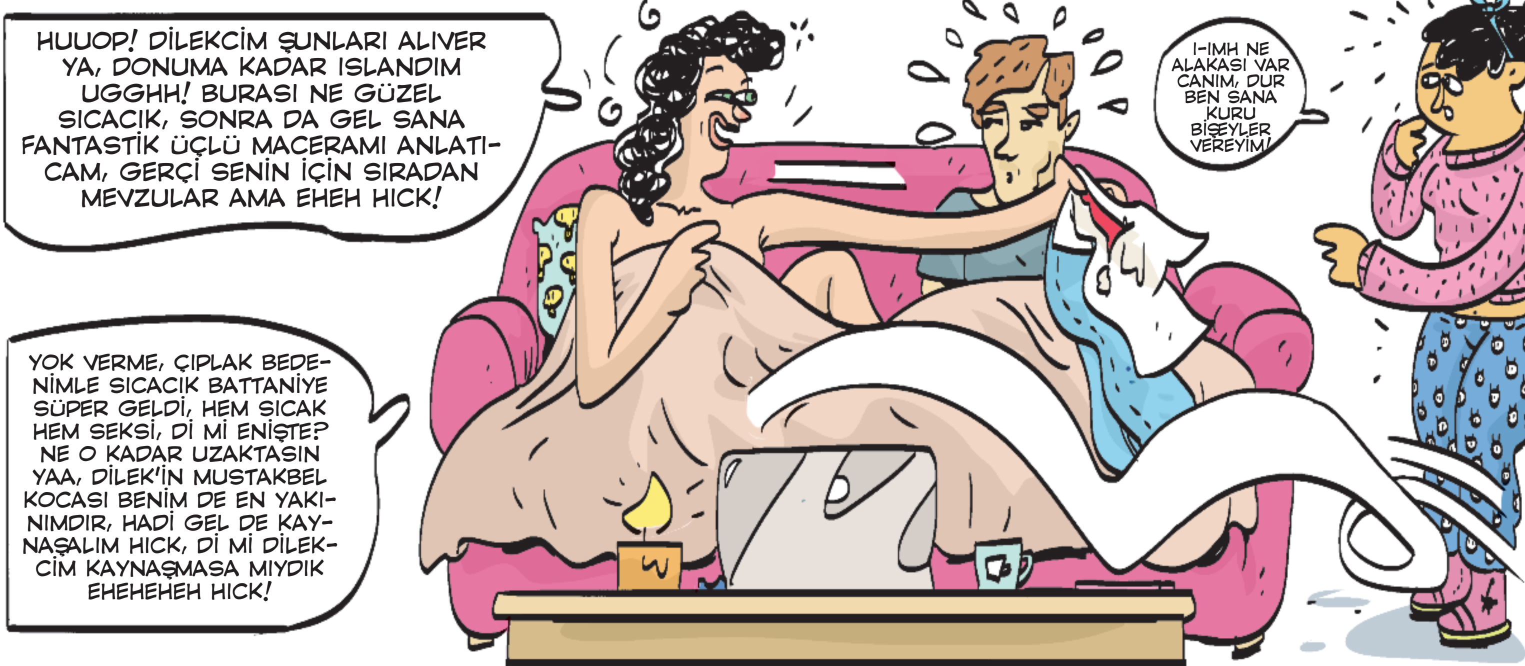
Rumuz: Beyaz Yaka

Ayça Çalkoparan

“Abartılı Tepkiler ve Sevecenlik Olguları”

Keşke taksideyken aklıma gelenleri not etseydim. Bilgisayarı açana kadar bütün detaylar gitti aklımdan gördün mü? Ama ana konuyu hatırlıyorum, merak etme:

Buyur şimdi.

Bir doğum günündeyiz. Senin de bildiğin gibi doğum günü kutlamalarının tam 5 farklı aşaması vardır. Belki de bunu bilmiyordun. Okuyup Öğrenelim kısmında tüm aşamaları detaylı bir şekilde anlatıyor olacağım. Okuduğumuzu Anladık Mı? kısmında ise size bir test yaparak anlayıp anlamadığınızı sınayacağım. Şaka şaka öyle bir bölüm olmayacak. Ama yine de Okuyup Öğrenelim kısmı olacak. Çünkü çok canım çekti o başlıktan. Dergide yazmanın en güzel yanlarından biri istediğin başlığı yazabiliyorsun. Ben şimdi aşağıya Honçitançükübazlamaz diye bir başlık yazmak istesem yazarım. Ama canım istemediği için yazmıyorum.

OKUYUP ÖĞRENELİM

1. Aşama:

1. Aşama en az rahatsız edici aşamalarımızdan biridir. Bu aşamadaki yapmacıklık Pre Intermediate seviyesindedir. Önce cevval karaktere sahip olan kişi sürprizi tertip etme görevini büyük bir coşku ile sahiplenir. Doğum günü kutlanacak olan zat ile yan yanayken, sinsi sinsi diğer insanlarla mesajlaşır. Telefonu köşe bucak saklar doğum günü insanından. Oysa çoğu zaman böyle bir saklamaya gerek yoktur. Kimse onun telefonunu alıp bakmayacaktır. Ama sürprizi tertip etme görevini sahiplenen karakter cevval bir birey olduğu için, hayatına bu tarz küçük heyecanlar katmaktan keyif alır.

Cevval kişi tam da istediği gibi çağrılması gereken herkesi sinsice çağırmış, gelip gelmeyecek kişilerin onayını almış, büyük bir gurur ile 2. Aşamaya geçmek için kutlama gününü beklemeye koyulmuştur. Onun için bu doğum günü hayat memat meselesidir.

2.Aşama:

2. Aşama içerisinde Upper Intermediate seviyesinde bir yapmacıklık barındırır. Doğum günü insanı kendine bir kutlama tertiplendiğinin köpek gibi farkındadır fakat kati surette aklına gelmiyormuş havalarındadır. Öyle ki fotoğraflarda güzel görünmek için çoktan kuaföre gitmiştir ve

→

Kaynanamı Haşla Gelinini Taşla

2009 yılında evlendim. Mutlu bir evliliğim var ancak balayımda başıma gelenler hala içimde yaradır. Eşimle balayı için Ürgüp 'e gidecektik. Birdenbire annem de bizimle gelecek yazık, yalnız kalmasın demesin mi? Basiretim bağlandı ve sesim çıkmadı. İlk kahvaltımızı bile üçümüz yaptık. Bilmiyorum bu kerizlikte başka bir gelin var mıdır. Körolasın ürgüp (Cemalım) türküsünü her duyduğumda gözlerim dolar, kimse sebebini bilmez.

Rumuz: Al Kanlar İçinde Kaldım Be Canım

Gelinim tam bir şeytan. Sanırım oğluma eşşek beyni yedirmiş. Çünkü bana yaptığı terbiyesizlikleri gördüğü halde sesini çıkarmıyor. Evine giderim bir kahve bile yapmaz, k*çını bana döner ve gözlerini televizyona kilitler ağzını bıçak açmaz. Ne yapayım idare ediyorum , onlar mutlu olsunlar da.. Annesi terbiye vermemiş demek ki.

Rumuz: Çölde Çay

Kaynanamla yıldızım hiç barışmadı. Düğünümde bana inat beyaz giyindi, yok böyle bişey. Kınamda ben kırmızı bindallı giyindim diye kendi de benzer kırmızı bir kıyafet yaptırdı ve başına da Hürrem'in şu meşhur tacı gibi taç yaptırdı. İnanılır gibi değil. Şimdi saçıma röfle yaptırdım, bekliyorum bakalım o da boyatacak mı? O kara suratına da ne yakışır ya!?

Rumuz: Dertliyim Ruhuma Hicranımı Sardım

Sevgili Bayan Yanı ben erkeğim ve derginizi çok ama çok seviyorum. Diğer tüm mizah dergilerini okumayı bıraktım. Artık sadece sizi okuyorum. Benim sıkıntım da kayınvalidemden yana. Çok garip değil mi? Genelde damatlar ve kayınvalideler iyi anlaşır. Eşim doğum yaptığında annesi bizde kaldı. Onlar gece bebek uyanır vs. diye beraber oturma odasında yattılar. Ben yatak odasında tek başıma yatıyordum. Eşimin bana karşı tavırları birden değişti. Bir gece tuvalete kaltığımda valide hanımın şu sözlerini duydum ve yıkıldım. "Sen bu çocuğu tek yapmadın, o da burda yatsın o da uykusuz kalsın" diyordu eşime. Bir insan nasıl bu kadar kötü niyetli olabilir ki.. İşin kötü tarafı eşim de onun aklına uydu ve benim de orada yatmamı teklif etti. Evde dolaşmam bile kabahat oluyor. Kendi evimde mutfağa sıçan gibi gidiyorum. Bu işin sonu nereye varır bilmiyorum.

Rumuz: Taze Baba

"AY İNANAMIYORUM YAA" diye çığlık atacağı an için sesini açma çalışmaları yapmaktadır. Saçını beğenmeyip 3. kez yeniden yaptırdığı anda içinden akşam kutlamaya gelen herkese "Ya valla ben eve gidip yatcaktım yaa üşenmeden uğraşmışsınız valla helal olsun" şeklinde vereceği beyanların hayalini kurmaktadır. Sıra maniküre geldiğinde ise kim ne hediye alacak acaba diye kurgu yapmaya koyulur. Geçen yılki hediyeler düşünülerek herkesten bi tık daha büyük hediye beklentisine girilir. Ve bu beklenti pek tabii ki beraberinde akşam verilecek onlarca yapmacık tepkiyi getirecektir..

3.Aşama :

3. Aşama Proficientın da Proficientı bir yapmacıklığa ev sahipliği yapıyordur. Doğum Günü olan kişi 1. bölümdeki cevval karakter tarafından çeşitli dolandırıcılıklarla doğum gününün kutlanacağı alana getirilir. Doğum günü insanı her şeyin farkındadır ama "doğum günü" özel gününün varlığından bugüne kadar hiç haberdar olmamışcasına tavırlar sergilemektedir. Doğum Günü mü? O ne ola ki? Cevval kişinin kurguladığı yalan ile doğum günü olan insan mekana bir şekilde çekilir. Doğum günü olan insan gelmemek için pek de diretmez dikkat ederseniz. Ben mesela gerçekten eve yatmaya gidiyor isem herhangi bir X mekana gidelim teklifini kabul etmem olanaksızdır. Tüm sürprizi batırırım. Ben ne gidicem be sürprize, o bana gelsin. Ama genelde öyle olmaz. Tıpış tıpış gider sürprizin ayağına aşırı sevecen kişi. Ve akabinde mekanda tüm eşini, dostunu, akrabasını, metresini bir arada görünce başlar tiyatro oyunu. Kullanılması kaçınılmaz olan ilk nida "AAAAYYYYY" dır. Pek tabii onu takip eden kelime ise "İNANMIYORUMMM!" olmalı. Nasıl inanmıyorsun ulan? Neden inanmıyorsun?

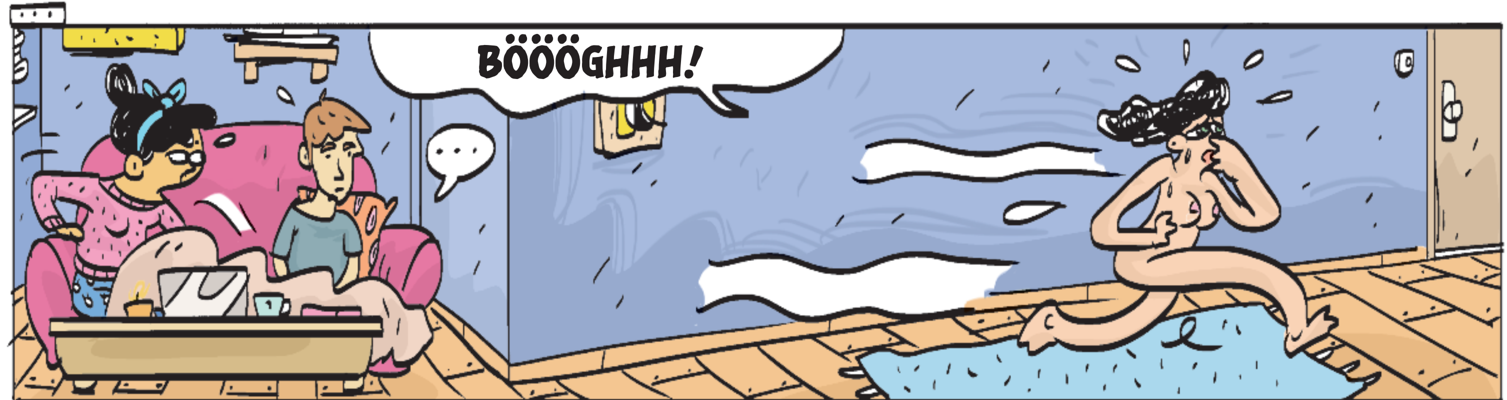
4.Aşama

Herkese teker teker AY SEN DE Mİ GELDİN YAA :))) tepkileri verildikten sonra mum üflenimi ve 35 dakika süren dilek tutumu ardından sıra nihayet hediye faslına gelir. Hediye faslı bünyesinde advanced, hatta öhh be or*sbuçocuğu, pislik bee denilecek seviyede yapmacıklık barındırır. Adamımız manikür yaptırırken kim geçen sene ne almıştı onu düşünüp bir tık üstü hediye alacaklarını hayal etmişti hatırlarsanız (bkz. 2. Bölüm) Kutular açılmaya başlanır...

"En yakın arkadaşım Vildan'ın hediyesi... Bakalım ne almış... Açıl be kutu! Bu kadar zor açıldığına göre değerli bi' şey herhalde. AAAAAAA demek bana viktorya sikrıttan duş jeli seti aldın ha..." YAA ÇOK TEŞEKKÜR EDERİİİİM :))))))) "zevksiz ırıspı duş jeli ne mk" YAA ÇOK TATLISIIIN :)))) Bakalım annem ne almıııış... Hmmm açalıııım bakalıııım eveeet "ELBİSE DEMEEK :)))))) ÇOK GÜZELMİŞ :))))" ya insan 9 ay karnında taşıdığı insana, karnından o insanı çıkardığı günün şerefine nasıl elbise alır aklım almıyor. YAA GÜZEL ANNEM BENİİM MELEK ANNEEEEM :)) Evett nişanlım Kaan... Bakalım bakalım... Hıııııı demek ikimizin fotoğrafını koyduğun bir fotoğraf çerçevesi ve yanında enine çizgili bir kazak haaa... AŞKIM BENİMMM, NEFESİM... İYİ Kİ VARSIN... "mk enine çizgili nedir ya şişman göstercek işte bunu nasıl düşünemezsin ya nasıl???"

gibi, beyninde bu tarz gelgitlerin döndüğü, tüm mimiklerinden anlaşılır doğum günü olan kişinin. Bir de herkese çok teşekkür ederim başlıklı bir konuşma patlatır üzerine, tek tek öper herkesi yalapşap...

5. Aşama

Pasta kesildi. Hediyeler açıldı. Teşekkür konuşması tamam, durup durup "yaa iyki geldin diyerek" birilerini öpme şımarıklığı da tamam... Alkolden hafif yanaklar da pembeleşti.

Doğum gününü tertip eden cevval arkadaş ortaya çıkardığı işten büyük bir şeref duyarak bir Miller daha içecek. Ama ağzına limon da koyun diyecek.

Gelen figüran niteliğindeki 3-5 arkadaş, "olum hesabı kitlemezler inşallah çünkü bize öyle bir şey söylenmedi, bize gelin dendi geldik. Bi' şey de içmedik zaten. Hediye de aldık, en güzel hediye de benimkiydi bu arada bi de hesap mı ödicez hiç işim olmaz valla....." düşünceleri ile uzaklara bakacak.

Nişanlı Ferhat "annesi erken kalksa da burdan bize geçsek... Kalkar mı acaba erken. Kalksa bari. Aha kalktı. Dur o o değilmiş dur. Dur dur dur, yok aşkım ben şimdi dansa kalkmayayım" düşünceleri ile gecenin sonunu iple çekecek.

Doğum günü kişisi içinden hediyeleri düşünüp, vermeyen kaldı mı acaba daha gelir mi diye düşünmekten alıkoyamayacak kendini. Arada bir facebook'a bakıp kutlayanları görecek ama hemen cevap vermeyecek. Şuan çok eğleniyorum, yarın bir ara cevaplarım ahengi katacak işe. İnstagram'a bol kolajlı fotoğraflar atacak #benbugündoğumgünükızıyım #iyikidoğdum gibi kendini garip şekillere sokan heştekler koyacak.

Anne, kızının sağlıklı bir yıl geçirmesi için gülümseyerek dua edecek.

Ve bir doğum günü daha böyle sona erecek.

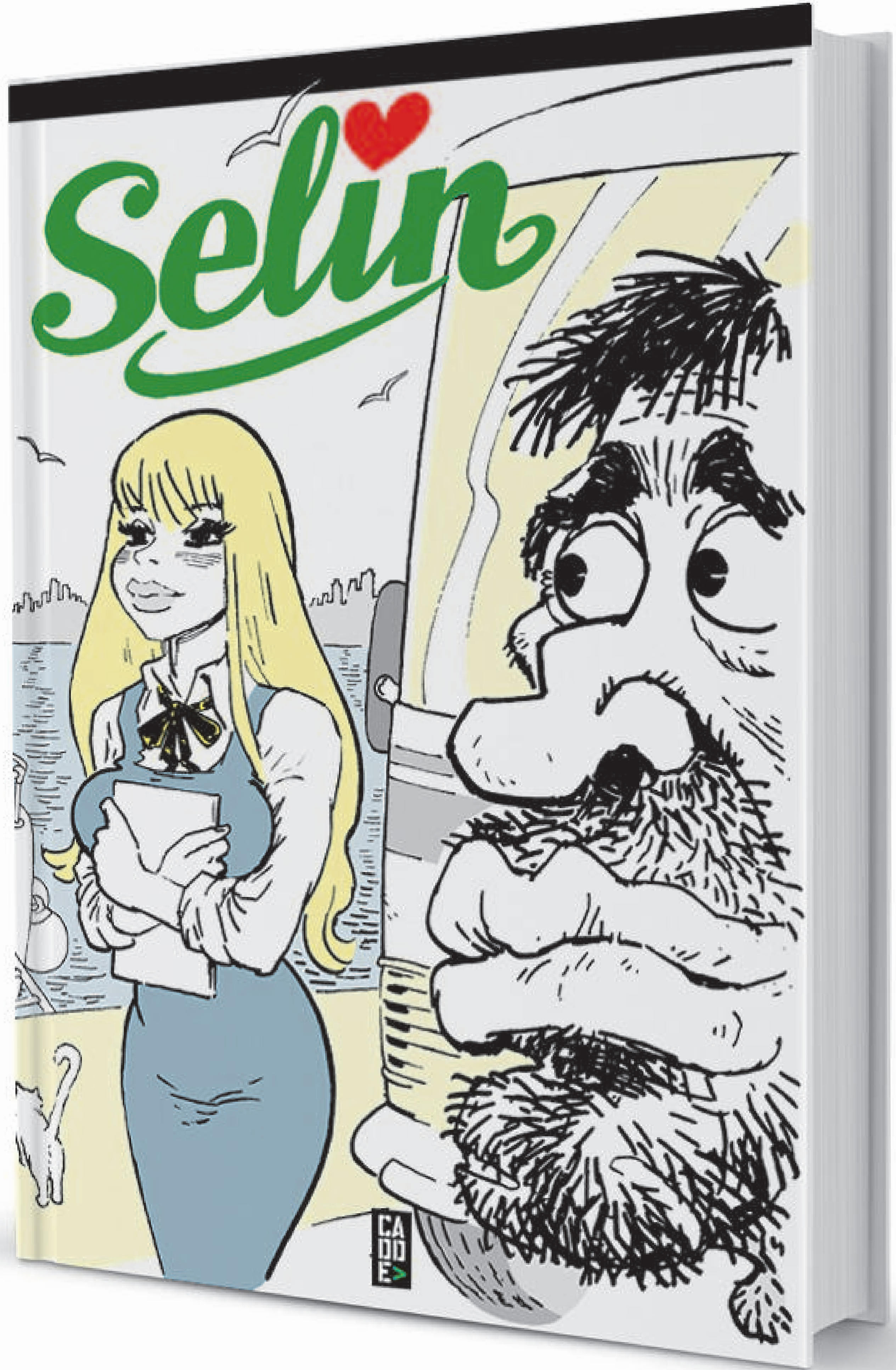
Evet sevgili bu yazıyı okuyan kişi. Yazının sonuna kadar geldiysen muhtemelen sen de merasim ve abartılı tepkilerden hoşlanmayan birisin. Öyle değilsen zaten 1. bölümün ilk paragrafında bırakmışsındır okumayı.

Merasimleri yapmacık bulmakla sınanıyorum.

Sevgilerimlen,

Ayçal.

Bir Fransız Lisesi'nde öğrenci olan burjuva aile kızı, güzeller güzeli Selin ile onun okul servisinin şoförü kenar mahalle delikanlısı Kadir'in amansız "Aşk" hikâyesi... Türkiye'de çizilmiş en uzun soluklu çizgi roman... Bir solukta okuyacaksınız.

CA
DD
E>

Tuncay Akgün & Kemal Aratan

Dr. Gökçen Erdoğan

Birbirini Yiyerek Doyanlar Kulübü

Nerde Sevdiklerim, Hani Sevenler?

Geçtiğimiz günlerde bir tv şovunda gelin adaylarının ve damat adaylarının kendilerini ve beklentilerini tanımlama anlarına denk geldim. Evet yanlış duymadınız, izdivaç programlarıyla biri bizi gözetliyorun akraba evliliğinden doğan çocukları gibi duran evlenme programları geri döndü. Cümle uzun, manayı ara ki bulasın. Her neyse gelin adaylarının birinin temel şartlarından biri, evleneceği adamın aylık 2000 tl kişisel bakım masrafına hazır olması. Damatlar bir veryansın ediyor, bir sinir harbi aman Allah'ım. Bir lokma bir hırkaya razı kadın arıyorlar besbelli. Ama beyler, kusura bakmayın. Kadınların piç erkek tercihi varsa sizin de eksik kalır yanınız yok. Niye mi? O hanım kızımız şimdi kapış kapış gidiyor. Para para para, varlığı bir dert yokluğu yara melodisi eşliğinde sizinle trajikomik bir şeyler paylaşayım.

S: Erkek arkadaşımla tanıştığımız zaman lüks bir arabası, iyi bir muhitte evi vardı. Aile şirketlerinin başındaydı ve beni taşıyabilecek biriydi. Evlilik yolunda ilerliyorduk ancak geçtiğimiz aylarda iflasını verdi. Yeni hayatı, beni kaldırabilecek bir hayat değil. Ben de bu hayatı kaldırabilecek biri değilim. E malum, aşk da karın doyurmuyor. Ancak nasıl ayrılırım, neyi bahane ederim hiç bilemiyorum. Çünkü parası bitince terk eden kadın da olmak istemiyorum. Yarın eli bollaşırsa dönebileyim diye çıkarken çarpasım yok kapıyı.

C: İlişkiyi ve evliliği niye böyle tır kantarı gibi yorumluyorsunuz anlamak mümkün değil. Kimse kimseyi taşımasa da herkes adam gibi yürüse olmuyor mu yani? Adamlarla tanışırken ilk buluşmada masaya koyduğu anahtara, telefona göre puanlıyorsunuz da parayla imanın kimde olduğu belli olmadığı gibi kendi zengin adamların gönül fakirlikleri de göze görünmüyor. Varlıklı bir adamın ihaneti, orta halli bir adamın sadakatinden daha mı kıymetli? Aşk karın doyurmaz evet ama sırf bunu biliyorsunuz diye aşkı da salam gibi ekmek arası yapıp eziliyor mu, doyuruyor mu diye bakmayın. Sevdiğiniz adam maddi olarak zora düşünce tıka basa doymak yerine rejim yapın zor değil, içinizin yağları bir kere de böyle erisin. Kadın erkek fark etmez hiç kimse her şeye katlanmak zorunda değil elbet. Yani bu saçını süpürge masalları, bu kendini feda etme heyecanları da tamamen doğru değil. Ama hayat da müşterek be kardeşim. Varken yiyelim, yokken kaçalım diyorsanız sizi biraz kızdırmak pahasına söylüyorum; zalımsınız. Hele böyle bahaneler bulalım aman adam parayı bulunca döneriz falan, arkası yarın dizilerindeki entrikalar tadında. Her haliyle kabul etmediğiniz, her koşulda yanında durmak istemediğiniz adamlarla evlenip de n'apacaksınız, kendi açınızdan bir de bunu düşünün. Cüzdan kalınlığı dediğiniz şey aşk yoksa ense kılı, kirli çorap atışı, ocakbaşı teri, çiğneme konseri karşısında hiç olur gider. Ve bombayı sona sakladım; eğer terk edilse bilirim ki adamın verilmiş sadakası varmış. Küstürmedim umarım.

S: Benim kız arkadaşım 6 aydır her buluşmamızda ya cüzdanını evde unutuyor, ya bozuğu olmuyor, ya da hesap gelirken tuvalete gidiyor. Cebinden bir çay parası çıkmadı. Buna rağmen ne görse istiyor, en iyi yerleri seçiyor, kendine hediye aldırıyor.Ben de Ali Ağaoğlu değilim ki. İkimiz de öğrenciyiz. Onun babası daha zengin. Hep ben hep ben. Böyle ilişki mi olur! Ben bu kızdan ayrılırım.

C: A benim canım kardeşim, a makus talihini yenememiş Türk erkeklerinin bilmem kaçıncı nesil temsilcisi! Sana bir iyi bir de kötü haberim var: kötü haber seni yoluyorlar. İyi haber henüz evli değilsin. Evet kabul ediyorum iyi haberin haber değeri bile yok. Ama içine su serper belki. Bazı kadınlar ilişkide hesabı daima erkeğin ödemesi gerektiğini düşünürler ama bu kadınlar zaten seninki gibi cinliklerle uğraşmazlar. Renkleri bellidir. Masada oturmayı sürdürür ve hesabı ortaya koyulsa da sana doğru iterler. Diğer bir kadın türü erkeğin sürekli ödemesini kendisine ve kadınlık gururuna hakaret sayar. Bu kadının ara ara ödeme yapmasına izin verilmeli ve ilişkide kendini rahat hissetmesi sağlanmalıdır. Ben erkeğim diye şişinip horozluk yapmanın faydası yoktur, tırnaklarını çıkarıp feminizm damarlarını gösterirler maazallah,saygı duyun. Bir diğer tür de senin sevgilinin de dahil olduğu 'geçinmeci' kadındır. Vallahi vakti zamanında önünü almazsan seni soğana çevirir ve üstüne de pembeleşinceye kadar kavurur. Bu kadınlar, her şeyden önce kadınların yüzkarasıdırlar. İsyeeeeaannn! Ayrıl canım kardeşim, ayrıl babası az zenginim ayrıl. Daha gençsin. Sana, sinemayı ödersen kahve ısmarlayacak, yemek ısmarlarsan tatlı yedirmek için ısrar edecek şöyle aklı kalbi düzgün bir kız lazım. Unutkan kızlar yaramaz sana, sen öğrenci adamsın.

CUMHURİYET 92 YAŞINDA

SİBEL BOZKURT

İLAYDA ŞAMİLGİL

2014 YILINDA TÜBİTAK'IN REDDETTİĞİ "SIVILARDAKİ SU ORANINI MIKNATISLA ÖLÇEBİLEN UCUZ, HIZLI VE TAŞINABİLİR BİR SİSTEM" PROJESİ, "FİZİK'TE NOBEL'E İLK ADIM" YARIŞMASINDA KAZANAN OLDU. AYNI YIL ULAKBİM'E MÜDÜR YARDIMCISI OLARAK, ANKARA HAYVANAT BAHÇESİ MÜDÜRÜNÜ ATAYAN TÜBİTAK'A VE "MÜSLÜMAN ÜLKEYİZ BİZDEN MUCİT ÇIKMAZ" DİYEN BAKAN BAYRAKTAR'A VE BU DÜŞÜNCEYE SAHİP İNSANLARA EN GÜZEL CEVABI VERDİ. TAM BU NOKTADA SAYFANIN SONUNDAKİ ATATÜRK'ÜN SÖZÜNÜ OKUYUNUZ. AYRICA İLAYDA'NIN ÖĞRETMENLERİ ONUN STANFORD ÜNİVERSİTESİ'NE KABULEDİLECEĞİNE İNANIYORLAR. (TEŞEKKÜRLER İLAYDA ŞAMİLGİL.)

PROF. DR. AZİZ SANCAR

TÜRK ASILLI AMERİKALI BİYOKİMYAGER "DNA TAMİR MEKANİZMALARI" ARAŞTIRMALARI İLE 2015 NOBEL KİMYA ÖDÜLÜ'NE EKİBİYLE BİRLİKTE LAYIK GÖRÜLDÜ. BU BAŞARIYLA GÖĞSÜMÜZÜ KABARTAN BİLİM İNSANI İLERİDE KANSERİN ÖNÜNE GEÇEBİLMEYİ HEDEFLİYOR.
"KENDİM VE MEMLEKETİM İÇİN ÇOK SEVİNDİM. ÇÜNKÜ BANA ÇOK GÜZEL EĞİTİM VEREN MEMLEKETİMDİR. BANA OLAĞANÜSTÜ TIP EĞİTİMİ VERDİ VE BURADAKİ BAŞARIMIN KAYNAĞI OLDU."
"BU NOBEL CUMHURİYET EĞİTİM SİSTEMİNİN ESERİDİR."
"BEN MARDİN'LİYİM. 'TÜRK'ÜM' DİYORUM. 'SEN KÜRT MÜSÜN, ARAP MISIN, YEZİDİ MİSİN... ' YAZIK KARDEŞİM!" DİYEN SANCAR'IN SÖZLERİNİN ÜSTÜNE BAŞKA SÖZ SÖYLEMEYE GEREK YOK TEŞEKKÜRDEN BAŞKA. (TEŞEKKÜRLER AZİZ SANCAR.)

DOÇ. DR. METE ATATÜRE

ÖLÇÜLMESİ İMKANSIZ OLARAK KABUL EDİLEN "IŞIĞIN KUANTUM GÜRÜLTÜ SEVİYESİ"Nİ ÖLÇMEYİ BAŞARDI. BU ÖLÇÜMÜ "ATOMU SIKIŞTIRMA" YÖNTEMİYLE GERÇEKLEŞTİRDİ VE NORMAL BİR ATOMDAN 100 KAT DAHA GÜÇLÜ BİR "SÜPER ATOM" ELDE ETTİ. IŞIK SİNYALİNDEKİ GÜRÜLTÜYE 'KUANTUM GÜRÜLTÜSÜ' DENİR. BU GÜRÜLTÜ TAMAMEN KARANLIK BİR ORTAMDA BİLE VARDIR VE BU GÜRÜLTÜNÜN ŞİDDETİ, IŞIĞIN ŞİDDETİYLE DOĞRU ORANTILI OLARAK ARTIP, AZALIR. İŞTE BU GÜRÜLTÜNÜN VARLIĞINI KANITLAYAN BİR TÜRK BİLİM İNSANI OLDU. (TEŞEKKÜRLER METE ATATÜRE.)

DR. CANAN DAĞDEVİREN

"PİLSİZ ÇALIŞAN KALP ÇİPİ"NİN MUCİDİ TÜRK BİLİM İNSANI. KALBİN, AKCİĞERİN VE DİYAFRAMIN HAREKETİ İLE ELEKTRİK ENERJİSİ ÜRETEN VE BU ENERJİYİ DEPOLAYAN ESNEK, ULTRA İNCE BİR AYGIT. BU AYGITA "GİYİLEBİLİR KALP PİLİ" İSMİNİ KOYMUŞ. HARVARD ÜNİVERSİTESİ SOCIETY OF FELLOWS TARAFINDAN EN YÜKSEK OYU ALARAK, GENÇ AKADEMİ ÜYESİ SEÇİLDİ. AYRICA BU ÖDÜLÜ TÜRKİYE'DEN KAZANAN İLK KİŞİ KENDİSİ.
"BEN CANAN, İNSAN KALMAYI HAYAL EDEN BİR BİLİM EMEKÇİSİYİM." (TEŞEKKÜRLER CANAN DAĞDEVİREN.)

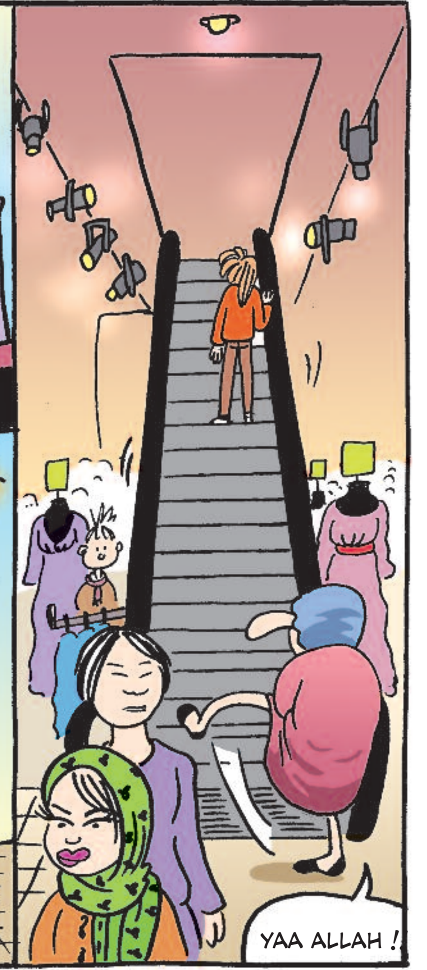

"BİZ, İLHAMLARIMIZI GÖKTEN VE GAİPTEN DEĞİL; DOĞRUDAN DOĞRUYA YAŞAMDAN ALMIŞ BULUNUYORUZ"
M. KEMAL ATATÜRK

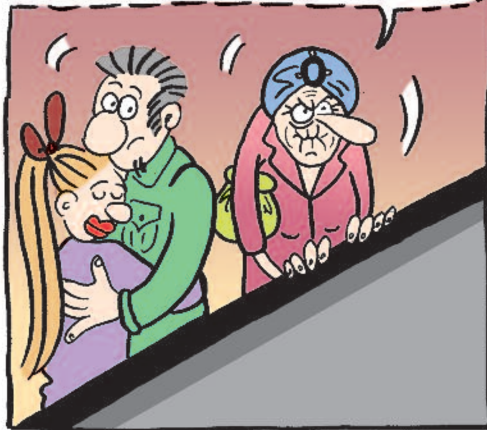
Fetiye Nene

GÖRÜNÜR, GÖRÜNMEZ YÜRÜYEN MERDİVEN KAZALARINDAN KORU YA RAB! SAĞ SALİM ÜST KATA VARMAYI NASİP ET !!

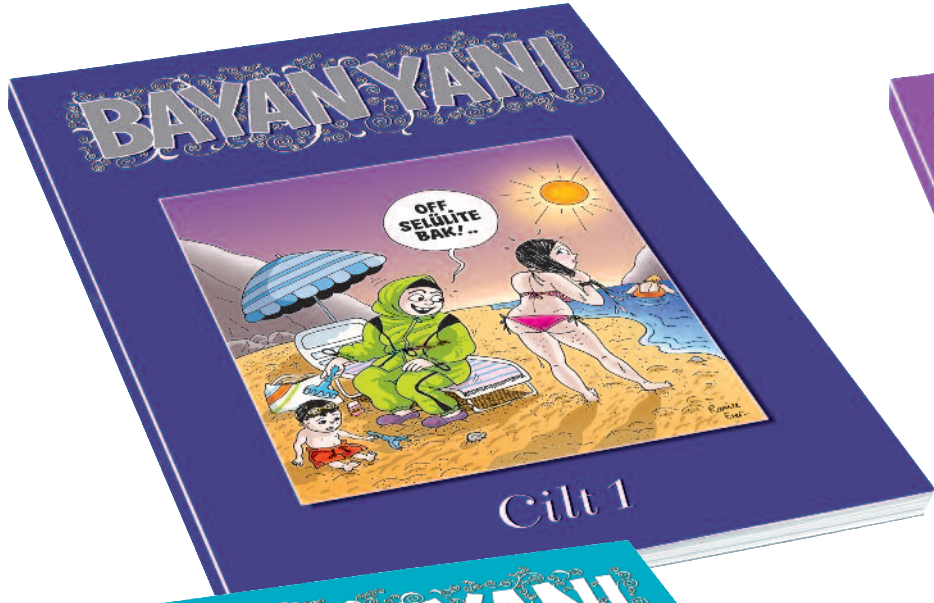

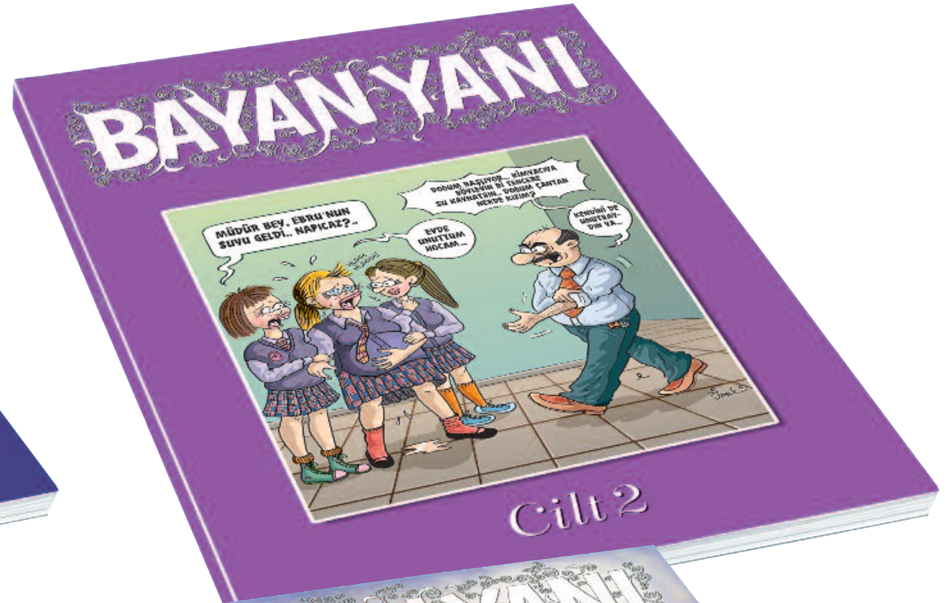

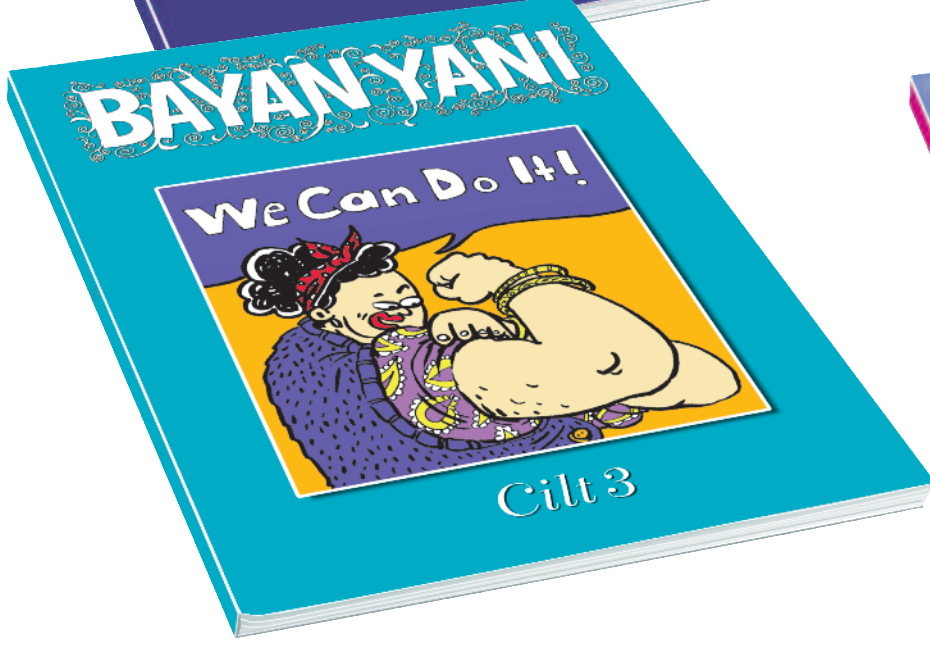

İpek Özsüslü

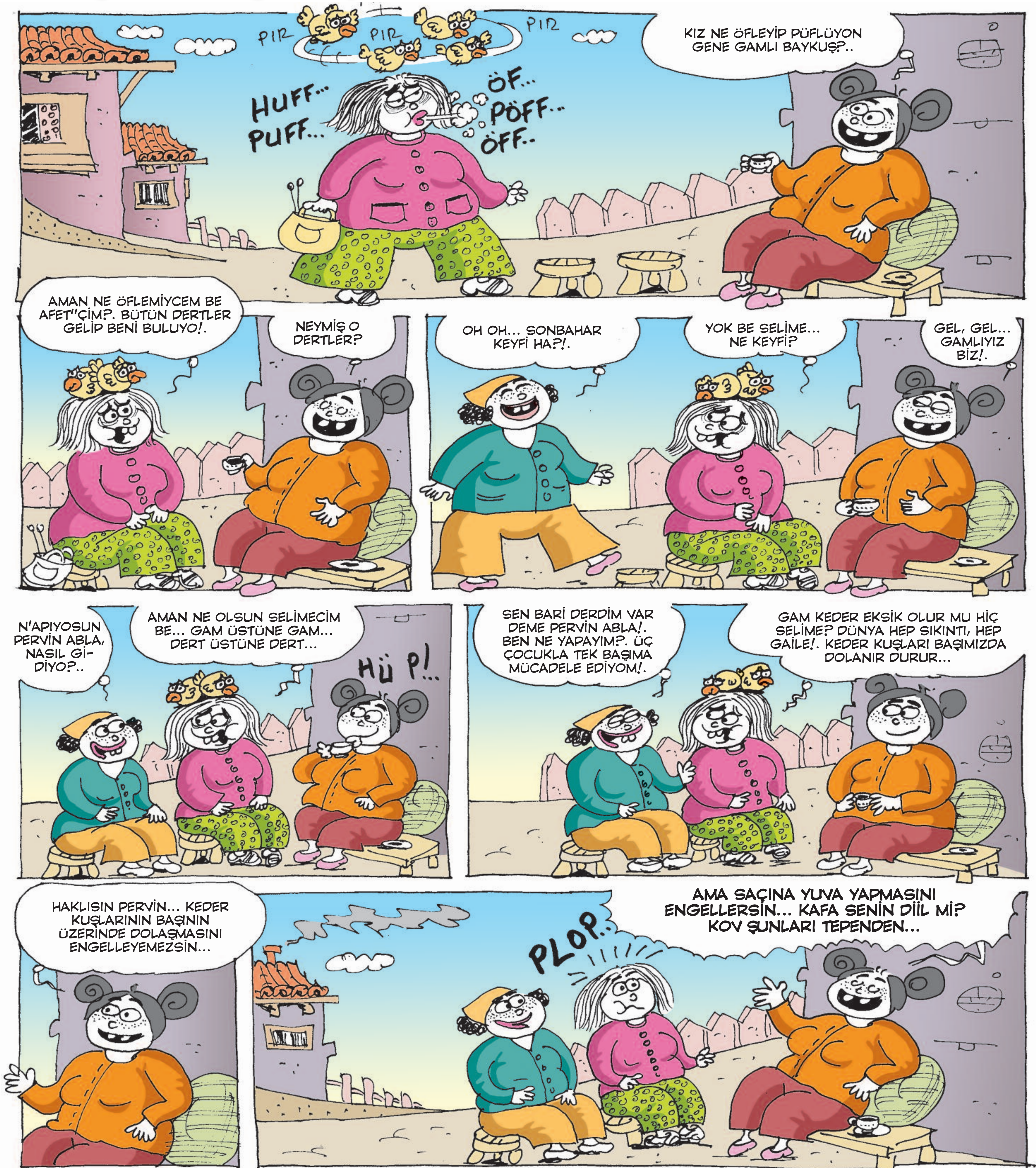
Bayan Yanı Ciltler 34. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'nda

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

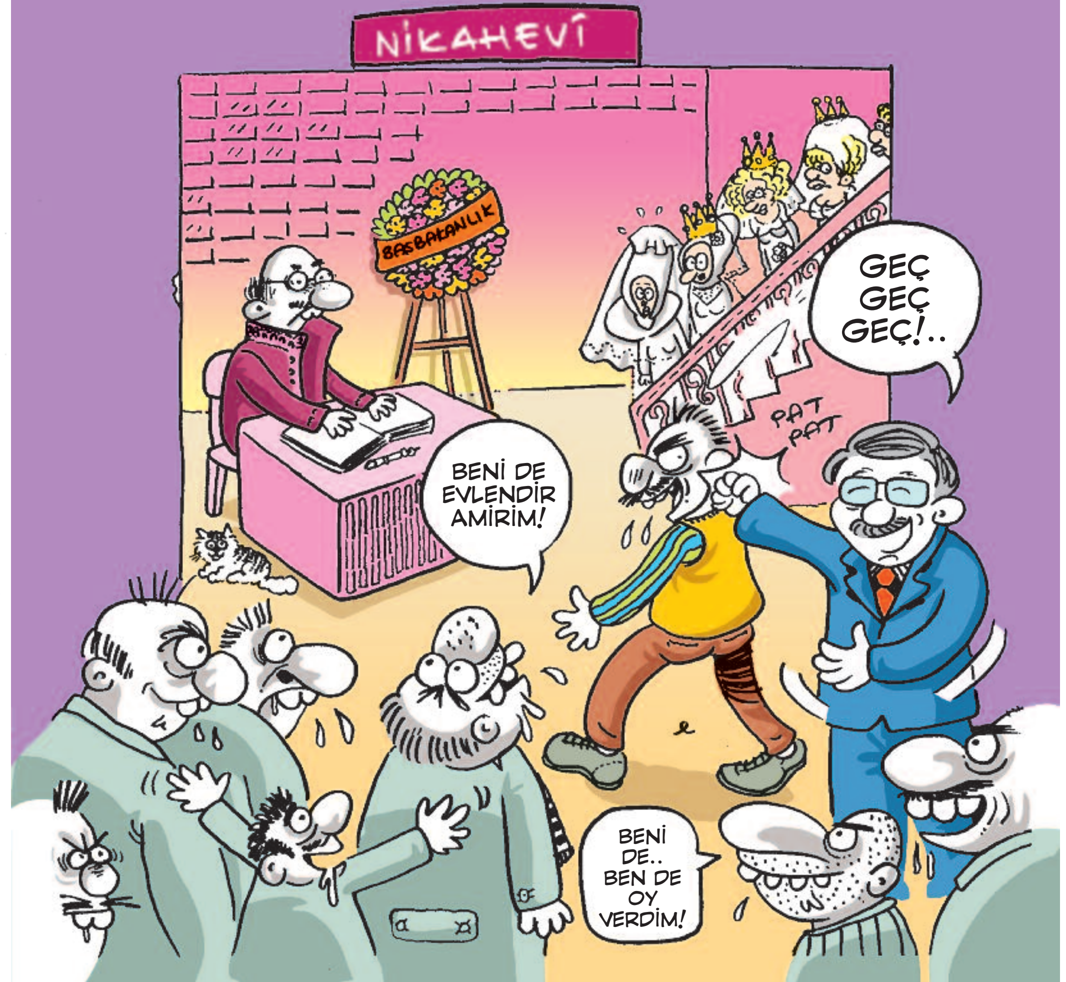
Evinde yalnız yaşağıdı için neredeyse ölümü haklı gösterilen Değer Deniz'in katilinden iğrenç savunma: "Cinayeti kıskançlık ve erkeklik gururumu inciten sözler nedeniyle işledim."

Başına taşla vurdu, tecavüz etti... Hamile bıraktı... Kravatı takınca 'iyi hal' indirimi kaptı. Diyarbakır'da 2013 yılında 14 yaşındaki Z.B'yi başına taşla vurup, bayıltarak tecavüz eden ve hamile kalmasına yol açan 22 yaşandaki Y.T.'ye duruşmadaki saygın tutumu nedeniyle indirim uygulanarak 11 yıl 8 ay ceza verildi.

Seçim vaadiydi. İş var, aş var, eş yok...
Eş için bize geleceksiniz. Sizi evlendireceğiz.

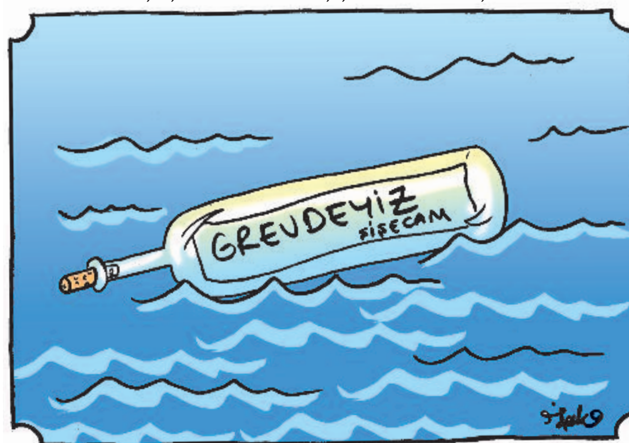
Erdoğan "Bunlar millet açken Cumhuriyet Bayramı'nda vals yapıyorlardı" diyeli 2, Emine Erdoğan mağaza kapatalı 20 gün oldu... *(Ben bu karikatürü çizerken)*

AKP İzmir İl Başkanı Bülent Delican'dan seçim sonrası skandal sözler: "Yarından itibaren ülkemize şehit gelmeyecek. Allah şehitlerimizden razı olsun."

Mersin Şişe-Cam'da işçiler direnişte.

Evlenme vaadiyle gençlerden oy topladı.

